

โดย...พระราชาธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

►ซากของประเทศและศาสนา

ความรู้ปัญหาศาสนาที่ว่า...ทำไมเมืองไทยมักจะบ่นกันว่า “**เป็นเมืองพุทธ ติดยาเสพติดก็มาก ฆ่ากันก็บ่อย โกงคอร์รัปชันก็เยอะ**” แม้กระทั่งจะใกล้วันวิสาขะก็ยังทะเลาะกันในหมู่คนที่ว่า...**มีเกียรติ ทรงเกียรติ**

ปัญหาเหล่านี้ มันสะท้อนว่า...ศาสนาไม่ช่วยอะไรเลย บ้านเมืองถึงได้ อยู่ในสภาพไม่สมกับเป็นเมืองพุทธ

ถ้าเราตั้งใจแบบนี้ เราจะแก้ทางกันยังไง...? ถ้าเกิดมีใครเขามาถามเรา !

แล้วยังเป็นคนชาติอื่น เมืองอื่น ศาสนาอื่น ถ้าเราถูกเขาถามว่า...นี่บ้านลื้อบ้านคุณนี่ เมืองคุณนี่ “**ทำไม ! มันวุ่นเหลือเกิน**” ไม่มีศาสนาไว้ช่วยบ้างหรือ ! เราจะตอบอย่างไร ?

มันถึงจะสมกับคำว่า “**เหมาะสม**” แล้วก็...พอรู้เหตุอยู่บ้าง ว่า ที่มันไม่เป็นไปตามที่เราคาดหวังว่า “**มันน่าจะสงบร่มเย็น**”

*“แทรก ! ซาก !” แสดงโดย...พระราชาธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในวาระการบรรยายธรรมประจำเดือนแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป ณ สถานธรรม วัดสวนแก้ว วันอาทิตย์ที่ 3 มิถุนายน พ.ศ.2555

คนน่าจะลดละเลิกอะไร ? ที่เขาหลง ! เขาติด ! เรามาดูเหตุกันดีไหม ?

บังเอิญ ! เมื่อไม่นานมานี้มาฟัง หลวงพ่อพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)
ท่านตอบปัญหาพระใหม่ แล้วพระใหม่ก็ถามในทำนองนี้...

“ทำไมเมืองไทยเมืองพุทธ ฆ่ากันไม่หยุด...ติดคุก ติดตะรางอุตลุด ติด
เหล้า ติดยางอมแถม แล้วก็ยังมึนเรื่องทุกข์...ฆ่าตัวตายก็เยอะ”

ท่านก็ตอบ...ดี ลั่น ๆ เวลานั้น ท่านตอบแบบเวลาน้อย วันนี้จะขยายให้ดู
ท่านตอบว่า...เพราะเรานับถือศาสนาที่เหลือแต่ “ชาก” คือ...เราสนใจ ไปทะนุ
บำรุงชาก ไปซ่อมแซมชาก รักษาศาสนาแบบที่ชาก ไร้สาระมากกว่า เนื้อหาสาระ
แก่นสาร

ก็เลยทำให้ชาวพุทธนี้ มองดูว่า เอ๊ะ ! ตกต่ำลงทุกวัน จริง ๆ แล้วตอนนี้มัน
ก็ทำลายเรื่องละนะ เขาว่า การศึกษา...ก็ล้มเหลว การเมืองก็แก้ปัญหาบ้านเมืองไม่
ได้...ล้มเหลว การศาสนาก็เหมือนกับ...จะล้มไปกับเขาด้วย เหลวไปกับเขาด้วย

แต่...สำหรับคนที่รู้เหตุดี ๆ ก็คงจะแก้ไขทัน หรืออย่างน้อยก็ช่วยเอาประโยชน์
ได้มากกว่าคนอื่น ใครเขามัวหลงใหล...ชาก ! เราก็เข้าหาเนื้อหาสาระแก่นสารให้
มากกว่าชาก ! เมื่อมาพิจารณาดูเอาเรื่องชากก่อน โยม ! ชากรณี่ ถ้ามันจอดนิ่ง
อยู่ มันก็ใช้อะไรไม่ได้ แบตเตอรี่ก็ไม่มี ทุกอย่างในรถมันสูญเสียที่จะขับเคลื่อนได้
แล้ว ก็จอดทิ้งเป็นซากรถ ซากรณี่นะ มันไม่เหมือนชากอย่างอื่น ซากรณี่จอดทิ้ง
แล้วไม่กินน้ำมัน ไม่ต้องเสียค่าอะไรต่าง ๆ

แต่ศาสนาที่เป็นชากนี้ เราจ่ายเยอะ ! ถ้าจะยกสักตัวอย่าง...

บังเอิญ ก็ดูข่าว ! เขาบอกว่า...ชาวพุทธเราทั่วโลก กำลังระดมงบประมาณ
ไปสร้าง ไปบูรณะสังเวชนียสถานต่าง ๆ โบราณสถานต่าง ๆ หรือจะเป็น...หอไตร
บ้านเรา...วิหารเจดีย์ พระปรางค์ต่าง ๆ ที่ทรุดโทรม ที่ทำท่าจะเป็นซากปรักหักพัง เรา
ก็ทุ่มงบประมาณไปซ่อมชากเหล่านั้นกันเต็มที่แล้ว

นี่เขาบอกว่า...ระดมทั่วโลกได้หลายร้อยล้าน บริจาคกันไม่น้อยอยากให้ชากอยู่

ต่อไป ส่วนแก่นจะอยู่ตรงไหนก็ค่อยว่ากัน มันก็เลยทำให้ได้รับความสนใจ

เราก็เดินทางไปกราบไหว้กันเยอะ พูดอย่างนี้มันเหมือนกับจะบอกว่า...ไป
ดูถูกคนที่เขาไปอินเดียหรือเปล่า ! อาตมานี้ไม่ได้ไป พระอื่นรุ่นน้อง รุ่นลูกศิษย์
อะไรกันนี้ไปกันเยอะ อาตมาไม่ได้ไป **เหตุที่ไม่ได้ไปนี้ ไม่ใช่ไม่มีค่าเครื่องบิน**
เขามาชวนตั้งหลายเที่ยว แต่ไม่ไป รู้ไหมเพราะอะไร...?

เคยถามเคยคุยกับหลวงพ่อกุศลทาส ท่านไป 2 ครั้ง หรือก็ครั้งก็ไม่ทราบ
เมื่อถามท่านว่า ไปเป็นยังไง...ดีไหม ?

ท่านบอกว่า...ถ้าไป ก็ไปเพื่อไม่ต้องไป เพราะว่าไปก็ไปดู นั่นแหละ !...ซาก

ความจริง คือ **แก่นอยู่ที่หลุดพ้นจากความทุกข์** เราทุกข์ที่บ้านเรา
เราจะต้องวิ่งไปดับทุกข์ที่อินเดียกันไหม ? เมื่อทุกข์ที่ไหนก็ต้องดับที่
นั่น ! ถ้าไม่ได้ไปอินเดียดับทุกข์ได้ไหม ?

ไม่ต้องมาวัดสวนแก้ว ถ้าเป็นทุกข์ที่บ้าน ก็ดับ
ทุกข์ที่บ้านได้ไหม ? “ได้” เออ ! อย่างนี้ยังพอได้
แก่นบ้าง นี่ก็ต้องตอบแบบซาก ว่า “**ต้องไป**” ละ
ก็...ยากลำบาก ! ถ้าได้ไปนี้ ถามว่ามีส่วนดีไหม ?
คงมีบ้างเช่น...**จะเกิดธรรมสังเวช**

ถ้าไปแล้วสังเกตว่า...**ไม่มีอะไรเที่ยงเลย แม้แต่กฎ เจตีย์ ที่ประสูติ ตรัสรู้ก็อยู่**
ในสภาพทรุด เลื่อม ที่เรียกว่า...“เป็นทุกข์” แลมันอยู่ทนได้ยาก

ถ้าถามว่า **การซ่อมซาก...มีส่วนดีไหม ?** “ดี !” ถ้าเราเอาซากเป็นสื่อ ในการเข้า
หาสาระ ของคำสอนดั้งเดิม เอาเหมือนซากเป็นแหล่งค้นหาประวัติศาสตร์ ของพระ
พุทธศาสนา แล้วก้าวเข้าหาเนื้อหาสาระ “**เป็นตัวเชื่อมได้ เป็นสื่อได้**” แต่เราต้องก้าว
หน้าต่ออีก...! เมื่อเรา ! ได้ซ่อมเสร็จ แล้วก็ต้องเข้าหาคำสอน ที่เป็น “**ปัญญาวิมุตติ เจ**
โตวิมุตติ” แต่ถ้าเรามัวไปซ่อมซาก แล้วไม่คิดเรื่องหลุดพ้นเลย เราก็จะติดอยู่กับซาก

แล้วแถม ตอนนีที่มีการเกิดขึ้น คือ “**ได้มีการปลุกเสก สวด...อะไรกัน**” แล้ว

เสกตรงไหน ! ก็ไม่ลงเท่ากับ...เสกใกล้พระภูมิพระพรเจ้า ที่ประสูติ ฯลฯ

ถ้าเราไปซ่อมซาก แล้วเอาไสยศาสตร์ไปแทรก จะกลายเป็นเรื่อง ซาก ! ที่เข้ามาแทรก ! ทำลายเนื้อหาสาระเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ...ແຫລກ ! เราก็มานั่งคิดว่า...ชีวิตเราเนี่ย กับซากเหล่านั้นเนี่ย เราควร...แก้ไขซากก่อน หรือชีวิตเราก่อน ? ถ้าเกิดเราป่วยเนี่ย เราจะซ่อม...พาร่างกายเราเข้ารักษาก่อน ไข้ไหม ? ไม่ใช่ป่วยจะตาย ! แล้วมาถามวัดสวนแก้วจะสร้างอะไรบ้าง ? ขอบริจาคหน่อย มันก็ไม่ทันกาล

►อุปมาชีวิตเรา เหมือน “แบกของหนัก”

อุปมาชีวิตเรา เหมือน “แบกของหนัก” เราเนี่ย เมื่อถูกแบกของหนัก มันก็ต้องรีบหาเรื่องวางไข้ไหม ? ไม่ใช่แบกของหนัก แล้วก็จะเที่ยวแบกไปที่โน่นที่นี้...ให้เขาวางให้ เราเป็นคนชอบหนักอกหนักใจ ไปอินเดียเนี่ย แล้วจะหายหนักใจไหมเนี่ย ?

ถ้าเป็นคนหนักใจเรื่อง “ลูกติดยา” บางคนเนี่ย แบกเรื่องติดยาของลูกมาปรึกษาที่วัดนี้ “หนักใจจริงท่าน ! ลูกมันติดยาทำยังไงดี” “โยม ! ก็วางซะบ้าง” “วางไม่ลง มันลูกคะท่าน !” นั่นก็เชิญทุกข์ต่อไปเถอะแม่ ! บอกให้อย่างนี้ก็ไม่เอา...จะแบกต่อไป

นี่แหละ ! เขาถึงบอกว่า...“ชีวิตนี้ ! เปรียบเหมือนแบกของหนัก” อุปมาเหมือน “แบกของหนัก” มีแต่เรื่องหนักใจก็...เรื่องลูก เรื่องผัว เรื่องสมบัติ แม้กระทั่งเรื่อง

หน้าตา อาตมานี้ ก็ชักจะหนักใจ โยมทัก “ดำจิ้ง !” แล้วบางคนทักไม่ปราณี ปราศรัยเลย ถ้าทักดำเฉย ๆ ก็ “โई ! ท่านเลคล้ำไป” เออ ! พุดค่อย ๆ ก็ได้

ทำไม ! ต้องบอกว่า “ดำปี้ด” แล้วดำปี้ดนี้ยังไม่พอนะ ยังมีหน้าไปเปรียบกับวัด

โน้นวัดนี้เขาอีก “แหม ! ด่าปัดเลย ไม่ขาว...เหมือนพระวัชรกรรมกายเลย” แ่ด่าปัด !
อย่างเดียวก็น่าพอแล้ว ยิ่งเที่ยวแสเอาไปเปรียบที่โน่นที่นี้ อย่างนี้มันก็ไม่ไหว

แล้วความดำ...เราควรแบกไว้ไหมโยม ? หนักใจในความดำอยู่เรื่อย เดียวนี้ เขา
ถึงไปลอกหน้าขาว ครีมน้ำขาว อะโรหน้าขาว ลอกไปลอกมา...กระเป่าแห้ง !

เดี๋ยวนี้ **เขาหนักใจ กับเรื่องหน้า เรื่องตา เรื่องผิว เรื่องสวย เรื่องงาม...อยู่เรื่อย**
คนเราบางที...แหม ! ลีวขึ้นเม็ดเดียว นั้งบ๊ี้ทั้งวันเลย...หนักใจ ! อยู่ไม่เป็นสุขไปเลย
เขาเรียกว่า...**ชีวิตชอบแบกของหนัก ชอบหนักอกหนักใจ**...กับเรื่องโน้นเรื่องนี้

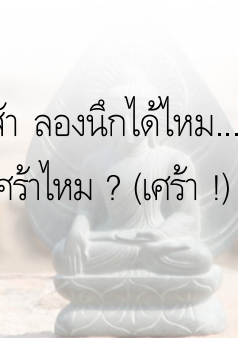
บางคนนั่งดูโทรทัศน์ เห็นเขาทะเลาะกันในสภา อิน (in favor) เกินไป ไป
นั่งทุกข์กับเขาด้วย “**อ้าย ! บ้านเมืองไปไม่รอดแล้วอย่างนั้นอย่างนี้**” นั้งกินไม่ได้
นอนไม่หลับ เห็นเขากระซากลากแขนกัน เห็นเขาลากเก้าอี้กัน...อะไรกัน ! เราก็น่า
จะฉลาด...“**เออ ! คนเรานี้ละ เวลาโกรธเกลียดนี้ สมองมันเสียศูนย์ ทำอะไรไม่รู้...
ควรไม่ควร**”

แล้วจะแก้ปัญหา...ได้ไหมโยม ? ไม่ชอบ...ประจาน แล้วก็ลากเก้าอี้ออกนี้
เก้าอี้บ้านเรามีที่พัน ก็หมิ่นตัว เอาตัวนั้นออกไป เดี่ยวเขาก็หาตัวใหม่มาได้ มันไม่
จบแค่ลากเก้าอี้ออกหรอก ! มันต้องลากในความมี...ตัวตน อัตตา จะเอาชนะกัน
นะ...ออกเสียบ้าง ! มันก็เบาลง นี่เราหนักใจเรียกว่า...**เราจะแพ้ เราจะเสียเปรียบ**

เวลานี้ประเทศไทยมันเหมือนกับ...เมื่อก่อนถ้าเขาจะหุงข้าวจะทำยังไง ? เขา
ก็จะหาก้อนหินนี้ เอามาตั้งเป็นสามเส้า แล้วมันก็ถูกไฟเผา แต่มันไม่ไหม้ มันทำให้
ข้าวเดือดแกงกินได้ เขาตั้งก้อนเส้าสามก้อน แต่ถ้าจะตั้งให้มันคง...ก็ก้อน ? สี่ก้อน
จะไม่ขยับ ไม่เอียง ทำไม ! เขาเรียก “**ก้อนเส้า**” เพราะมันร้อนเรา มันหนักแบก
หม้ออยู่ มันแบกกระทะอยู่ เขาจึงเรียก “**ก้อนเส้า**”

► **สี่เส้า (เส้า)**

เดี๋ยวนี้ประเทศไทยก็มี...สี่เส้า ลองนึกได้ไหม...? ฝ่ายเป็นรัฐบาล เขาอยาก
เป็นนาน ๆ ถ้ามีคนโล่ออกเร็ว เขาเส้าไหม ? (เส้า !) แล้วพวกที่อยากคอยจะเป็น

ต่อเขานี้ คอยนาน...เศร้าไหม ? (เศร้า !)

ฝ่ายพวกที่คอยนาน เขาเรียก “ปากแห้ง ท้องแห้ง” ถ้ามีอยู่ครบหอมมะ “กุเศร้าตายเลย” แล้วพวกรัฐบาลก็ถ้าอยู่ไม่ครบหอม “กูก็...เศร้า !” ถ้าเขาอยู่ครบหอม ในฝ่ายไล่ หรือฝ่ายที่อยากจะเป็นต่อ “ก็เศร้า !”

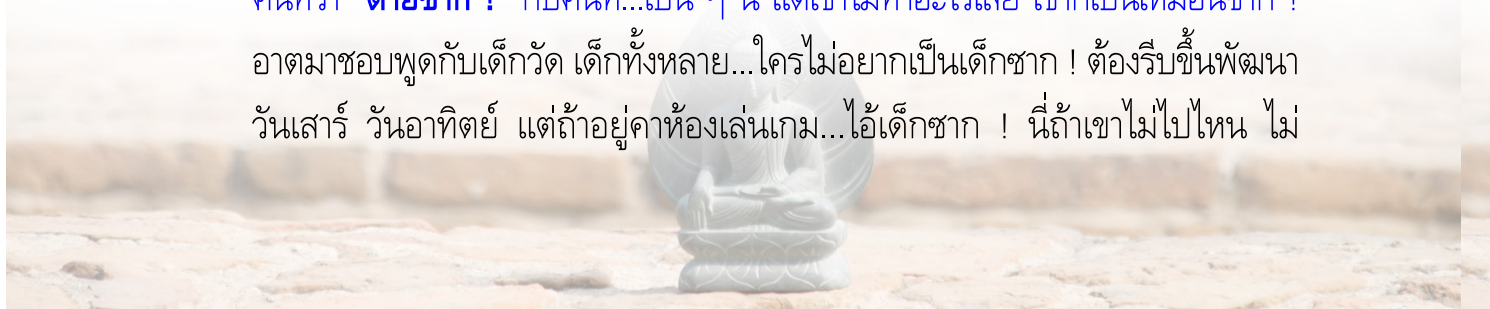
แล้วฝ่ายไม่ชอบเกลียดรัฐบาล “จับ !” หาทางจับ ! หาทางไล่ ! ถ้าไล่ออกง่าย ก็คง...หายเศร้า ! แต่ถ้าไล่แล้วเขาไม่ออก ต้องไปนั่งล้อม กัน นุกยัดกัน “โยมว่า...เขาเพลียไหม ? กับการจับไล่กันที่...ตั้งสองเดือน สามเดือนนี้” เป็นร้อยวัน ไล่ไม่ออกก็...อยากดิ่งทหารมาร่วม พอทหาร ไม่มา “ก็เศร้า !” ตามเศร้าแล้วใช่ไหม ?

ประชาชนทั่วไป ที่อยู่กลาง ๆ อยากเห็นบ้านเมืองเดินหน้า สงบร่มเย็น แต่ก็ไม่เป็นไปตามปรารถนา ก็พลอย “สี่เศร้า”

สรุปตกลง ไม่มีใคร...สี่สุขบ้างเลยนะ ? มีแต่สี่เศร้า ! บ้านเมืองของเราเวลานี้ มันก็คล้าย ๆ แบบนี้ แต่เราจะใช้อะไรมาแก้ไข...แนวพุทธศาสตร์ แก้ได้ไหม ?

ท่านบอกว่า ชีวิตเรา...“มันเหมือนกับไฟเผา” ให้ร้อนรุ่มก่อกวนทุกข์ เหมือนกับไฟไหม้หัวคนเรานี่ เราควรจะรีบดับ หรือรีบไปหาซากอะไรมา เดี่ยวนี้ ! เขาชอบหาซากทารก เอาไปทำกุมารกันแพ้งแพ่ง...ซื้อกันตั้งแสนหนึ่ง เดี่ยวนี้ชอบเก็บซากทารก มาเป็นตัวช่วย...คุ้มบ้าน คุ้มเรือนบ้าง อะไรบ้าง ! แล้วถ้ากุมารทองมันช่วยได้นะ “รัฐบาลน่าจะตั้งบริษัท ผลิตกุมารส่งไปภาคใต้” เขาจะวางระเบิดตรงไหน ! ส่งกุมารไปสำรวจก่อน เดี่ยวทหาร ตำรวจ...ค่อยตามไป กุมารก็มากระซิบ “อีก 2 กิโลเมตรจุด” แต่ก็ได้เรื่อง ! แล้วก็แปลก ! เขาก็เล่นกันเป็นพรรคเป็นพวก

นี่เป็นพวกไสยศาสตร์ ในคำว่า...“ซก !” นี่ ! ถ้าเป็นซกคนแย่ไหมโยม ? เจ้าคนที่ว่า “ตายซก !” กับคนที่...เป็น ๆ นี่ แต่เขาไม่ทำอะไรเลย เขาก็เป็นเหมือนซก ! อาตมาชอบพูดกับเด็กวัด เด็กทั้งหลาย...ใครไม่อยากเป็นเด็กซก ! ต้องรีบขึ้นพัฒนา วันเสาร์ วันอาทิตย์ แต่ถ้าอยู่คาห้องเล่นเกม...ไอ้เด็กซก ! นี่ถ้าเขาไม่ไปไหน ไม่

ขับเคลื่อน เด็กซาก ! เขาจะอยู่...เฉย ๆ ซากรถไม่ต้องเติมน้ำมัน แต่เจ้าซากคนนี่ ต้อง...กิน ต้อง...ดูบรล้วยเลย วันหนึ่งตั้งหลายรอบ ซากรถจอดทิ้งไม่กินน้ำมัน แต่ซากคนนี่ นอนเฉย ๆ ตื่นมา ก็ต้องกินแล้ว...เติมโน่น เติมนี่

ฉะนั้น เราเป็นมนุษย์นี้ อย่าอยู่เฉย ๆ ถ้าอยู่เฉย ๆ เขาเรียกว่า “คนตายซาก !” พวกเขนตาย ขาดตาย ไม่หิบบไม่จပ် ไม่ทำอะไรเลย หูตาก็ “ตายซาก !” ไม่รับ ไม่รู้ ไม่ดู ไม่ฟัง อะไรเลย **เมื่อวกมาถึงคำว่า “ศาสนาเหลือแต่ซาก” นั้นหมายความว่า “มันเปลืองคำบารุง” แต่ถ้าเอาแต่เนื้อ แต่แก่นไว้นี้ ถึงแม้ซากก็บารุง ส่วนแก่นเราก็คงต้องเอาให้เต็มทีเลย เอามาใช้ มาขโลมใจให้หายหลุดพ้น ประดุจดังอะไร ?**

เขาบอก คนเรานั้น ต้องมีอารมณ์อยากหลุดพ้น หรือฉันทะในการหลุดพ้น ประดุจดัง... “คนถูกเขาจับหัวกดน้ำ” เมื่อคนที่ถูกเขาจับหัว... กดน้ำ เขาจะคิดเรื่องอื่นไหม ? เขาอยากไปสังเวชนียสถานไหม ? เขาก็อยากจะผุดขึ้น เพื่อจะได้หายใจสบาย ๆ หรือมีใครบ้าง ! พอโดนกดน้ำ “เอ่อ ! ที่ประสูติ ตรัสรู้อยู่ตรงไหน ? แล้วถ้ากำลังถูกกดน้ำอยู่นี้ “เอ่อ พระพุทธเจ้าตรัสรู้กี่พันปีแล้ว ก็ร้อยปีแล้ว”

ซึ่งชอบพูดเรื่องตัวเลขกันจัง แล้วก็เห็นอธิบายกันวนไปวนมากันอยู่ แต่ไม่พูดเรื่อง ที่ท่านอุปมาว่า...เรานี้มันจะต้องรู้สึกต่อความทุกข์ เหมือนคนถูกจับหัวกดน้ำ แล้วเขาอยากโผล่ขึ้นมา โยม ! ที่มาวัดวันนี้ มีอารมณ์แบบนี้หรือเปล่า !...มีไหม ? **อยากไปรู้ ! เรื่องหาทางโผล่...ออกจากทุกข์จังเลย** แล้ววันนี้ท่านคงชี้แนะเราได้บ้าง ! ยิ่งถ้ามาอย่างนั้นะ เป๊ะ ! เลย แมตช์ (match) กันเลย เรียกว่า...เครื่องรับกับเครื่องส่ง มันจะจูน (tune) กันได้เรื่องเลย ไม่ใช่ เอ้อเฮอ...ไปเถอะ ! เดียวท่านจะหาว่า “**ไม่ไป**” จะหาว่า “**หาหน้ไปไหนเหลือแต่...ซากมา**”

ฉะนั้น เป้าหมายในการมานี้ ต้องให้รู้สึก เช่น บอกว่า “ชีวิตเราเหมือนถูกเผา” “เหมือนไฟไหม้หัว” ก็ต้องรีบดับ เมื่อไฟไหม้หัวจะไปนึกถึงซากอะไรที่ไหน ? มันต้องนึกถึงแก่นที่จะหาตัวดับ ! ฉะนั้น **เรื่องดับทุกข์ กับเรื่องหลุดพ้นออกจากความทุกข์** เรียกว่า...“**วิมุตติ**”

นี่ จึงเป็นแก่น เป็นสาระ เป็นเนื้อหาของพระพุทธศาสนา ไม่ใช่ไปมัวสนใจกันที่ซาก แล้วเดี๋ยวนี้ละ โยม ! เรานี้นับถือพระกันยังงี้ ? เดียวนี้จนวัดชักเริ่มรู้ทาง วิธีที่จะทำให้เงินเข้าวัดนี้ ต้องเก็บซากครูบาอาจารย์ไว้ “พอมรณภาพ” แล้วไม่ค่อยจะพากัน **ทั้ง ๆ ที่พระพุทธเจ้านี้ ท่านดับขันธปรินิพพานเขาเก็บไว้...ก็วันรู้เปล่า..?**

7 วัน แล้วที่ 7 วันนี้ ! ไม่ใช่ว่า “อยากจะทำอะไร” เพราะยังมีกษัตริย์ มีพระที่ยังมาไม่ทันนี้ การเดินทางสมัยก่อนมันลำบาก ถ้าเดี๋ยวนี้ขึ้นเครื่องบินแวนเดียว ! ก็ต้องรอเพื่อเท่านั้นเอง เดียวนี้ถามว่า รออะไร ? “รอลากสักการะ !” ให้คนมาราบไหว้หลวงปู่ หลวงพ่อ ก็เก็บซากไว้ให้คนบูชา ซากหลวงปู่หลวงพ่อ...ดูตเงิน **แต่ถ้าถามว่า ดูความรู้เรื่อง “หลุดพ้นอะไร” ที่เป็นแก่นสาระได้บ้าง !**

►อย่า...เอาซากพระพยอมหลอกคนเลย

นี่โยม ! ถ้ามาหาพระพยอมตอนสด ๆ กับมาหาพระพยอมตอนนอนเป็นซาก “เจ้าประคุณเอ๋ย ! ใครอย่าเอาซากเอาตมาไว้...หลอกคนเลย”

นี่ถามจริง ๆ มาตอน... พระพยอมยังมีชีวิตสด ๆ ได้ ฟังเทศน์สด ๆ กับมาตอนที พระพยอมอยู่ในโลงแก้ว นอนเป็นซากให้กราบไหว้ จะได้อะไร ? มาตอนสด ๆ กับมาตอนเป็นซากเอาแบบ ไหน ? (มาตอนสด ๆ เจ้าค่ะ)

สาธุ ! จลามาก ตอนเป็นชากไม่ต้องมาแล้ว ไม่มีประโยชน์อะไร !

แต่ว่า เราเห็นไหม ? เริ่มเกิดลัทธินิยม เอาชากครูบาอาจารย์ไว้ เขาเรียกว่า...กินชากอาจารย์ หากินกับชากอาจารย์ ถ้าเฒ่าอาจารย์ ก็กลัวจะบารมีตัวเองไม่ถึง หลวงพ่อพุทธทาสท่านทำพินัยกรรมไว้เลย อย่าเอาชากฉันไว้นาน ท่านทำพินัยกรรมอยากให้โยมคิด...อะไรลึก ๆ วันนี้ไว้เล่นบ้าง เราจะได้ตอบพวกคนที่ว่า...

“ทำไมเมืองพุทธถึงเป็นอย่างนี้ ! ถึงแย่อย่างนี้ !”

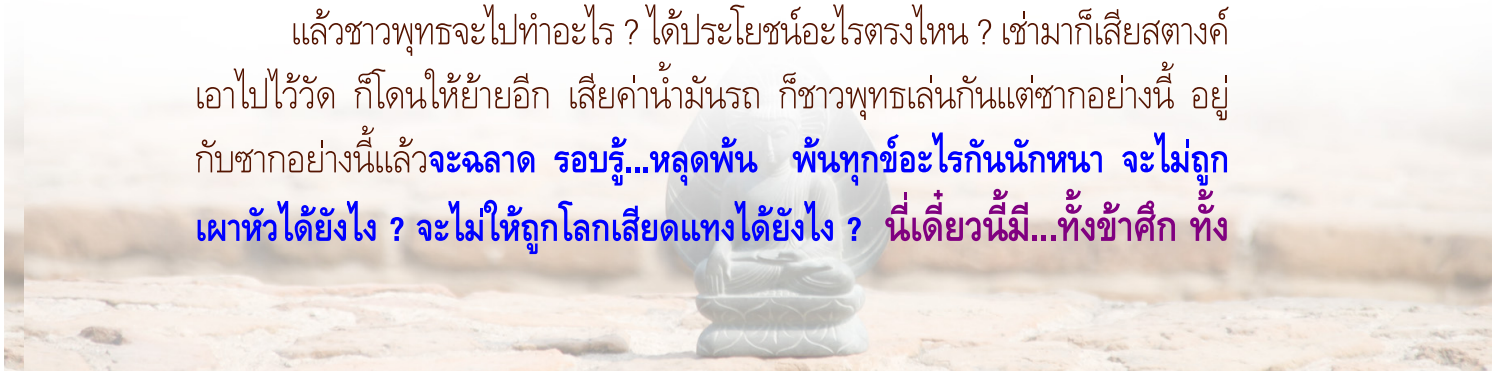
แล้วชากหลวงปู่ เป็นทั้งชากศพก็มี ชากที่เป็นปู่เป็นย่า เป็นทองเหลือง ทองแดงมีไหม ? ไหน ๆ ก็พูดกันแล้ว ไม่ได้เจตนาลบหลู่ ตอนนี้ชากหลวงปู่แหวนนี้เยอะไหม ? เอาไปทิ้งไว้โคนโพธิ์วัด...เกลื่อนเลย คอหักบ้าง แขนหักบ้าง ไปนั่งเป็นชากออยู่โคนต้นโพธิ์ เคยเล่าให้ฟัง บางคนก็ไม่เคยได้ยินใช่ไหม ?

ตอนหลวงปู่แหวนกำลังเฮิร์ท (Hurt) ฟีเวอร์ (fever) ใครก็มีรูปหลวงปู่แหวนทุกบ้าน ต่อมาหลวงปู่แหวน...ชาลง ตกรุ่น หลวงปู่องค์อื่นจะแซง เขาก็มีการตลาดว่า...หลวงปู่แหวนมาเข้าฝัน **“อยากกลับวัด”** ไม่อยากอยู่บ้าน อึดอัดรำคาญ ผัวเมียมันทะเลาะกันบ้าง อะไรบ้าง หลวงปู่แหวนไปเข้าฝัน ๆ ๆ ผู้คนพอได้ยินอย่างนั้นนะ ก็เอารูปหลวงปู่แหวนไปทิ้งโคนต้นโพธิ์ตามวัด คู่กับศาลพระภูมิ

เดี๋ยวนี้ ชากศาลพระภูมิ ก็ทิ้งเกลื่อนวัดเยอะเยอะ ปรากฏว่า...มีที่จังหวัดสงขลา เขาเอารูปหลวงปู่แหวนไปไว้ที่โคนโพธิ์วัดนั้น จนล้นเลย...รก ! ท่านก็บอกว่า **“เฮ้ย ! (เพี้ยน ! วัดนั้นเป็นมหานิกาย) หลวงปู่แหวนมาเข้าฝันอาตมาว่า...เขาเอาหลวงปู่มาไว้ผีดวัด หลวงปู่แหวนเป็นธรรมยุต”**

เจ้าอาวาสฉลาด แก่ทางกัน เมื่อโยม...ฝันได้ อาตมา...ก็ฝันได้ เอาเลย ! พวกคนไปทิ้ง ก็ย้ายไปทิ้งที่วัดธรรมยุต...รกวัดอีก ตกลงขนย้ายชากหลวงปู่กันอุตลุด

แล้วชาวพุทธจะทำอะไร ? ได้ประโยชน์อะไรตรงไหน ? เข้ามาก็เสียสตางค์ เอาไปไว้วัด ก็โดนให้ย้ายอีก เสียค่าน้ำมันรถ ก็ชาวพุทธเล่นกันแต่ชากอย่างนี้ อยู่กับชากอย่างนี้แล้วจะฉลาด รอบรู้...หลุดพ้น พันทุกข์อะไรกันนักหนา จะไม่ถูกเฒ่าหัวได้ยังไง ? จะไม่ให้ถูกโลกเสียดแทงได้ยังไง ? นี่เดี๋ยวนี้มี...ทั้งข้าศึก ทั้ง

เสียดแทง ทั้งความมืด “คางคกนี่มันมีเพชรอยู่ในหัว” แต่มันไม่รู้ ไม่รู้คุณค่าเลย เหมือนเรามีศาสนาเป็นเพชร แต่มันเป็นเพชรอยู่ที่หัวคางคก

สำนวนนี้ไม่ใช่อาตมาพูดนะ เดาศิโครพูด...หลวงพ่อกุศลทาส มันก็รู้ว่าในนั้นมีเพชร ตามประสาของคางคก ปล่อยให้เพชรติดหัวอยู่โดยไม่รู้เลย

**ศาสนาพุทธมีเรื่อง...หลุดพ้นเป็นเพชร แต่เรานี้ไปติดชาก !
เราไปหลงเหมือนคางคก แล้วไปซ่อนตัวอยู่ตามชากอะไรต่าง ๆ**

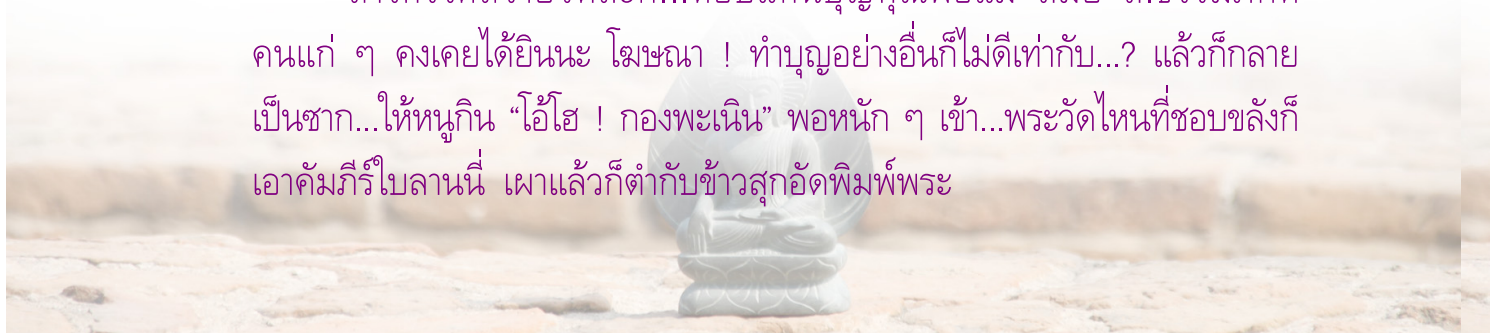
» ทุกวันนี้คนชอบทำบุญที่เป็นชากเยอะ

ตอนนี้ เรานี้...แม้กระทั่งทำบุญ อาตมาอยากจะทำทั้ง ขอบทำบุญที่เป็นชากเยอะ ! โยม...ถวายสังฆทานกันมาก ๆ

รู้ใหม่ว่าอะไร...เป็นชากในวัดเยอะ ? ถังพลาสติก แล้วบางทีก็หมดอายุ ถวายวันหนึ่งร้อยสองร้อยถังนะ “น้ำมันพืช น้ำปลา เกลือ” พระไม่มีเวลาจิ้ม ทอดอะไรหอก ! แล้วอยู่นาน ๆ เข้า ก็หมดอายุ พอหมดอายุก็เป็น “ชากบุญ” บุญที่เป็นชาก โยมเชื่อไหม ! บางวัดที่กุฏิเจ้าอาวาส ผ้าไตรจีวร...ยุ่ยเลย เป็นชาก เพราะพระจะไปใช้อะไร ส่วนตัวอาตมานี้ใช้จีวร ผืนหนึ่ง 2-3 ปี แต่โยมถวายไตรเดือนหนึ่งตั้ง 10 ไตร 20 ไตร จะเอาไปใช้อะไร

นี่ ! แล้วพระก็ไม่มีตัวเลือก จะไปไหนก็จีวรสีนี้ ! งานแต่ง งานบวช เข้าทำเนียบ ก็ชุดนี้ ไม่มีจีวรลายสก๊อต (Plaid) ทรงมอส (Mod) เดฟ (Dave) อะไรให้เลือกเลย แล้วก็ไม่ใช่เปลือก ไม่ต้องมีเยอะ ! นี่ ! ก็เป็นเรื่องจริงนะ ชาก...บุญอะไรก็ไม่รู้ ยิ่งสมัยเก่านี้ ที่เขาบอก คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์อภิธรรมเจดคัมภีร์นี้

ถ้าใครได้ถวายวัดละก็...ตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ สมัย ส.ธรรมภักดี คนแก่ ๆ คงเคยได้ยินนะ โฆษณา ! ทำบุญอย่างอื่นก็ไม่ดีเท่ากับ...? แล้วก็กลายเป็นชาก...ให้หนูกิน “ไอ้โฮ ! กองพะเนิน” พอหนัก ๆ เข้า...พระวัดไหนที่ชอบชากก็เอาคัมภีร์ไบเบิลนี้ เผาแล้วก็ตำกับข้าวสุกอัดพิมพ์พระ

นี่ ! เพราะว่ามันเยอะ ก็เป็นซาก แต่เรานี่ เรามาติดดูสิ เราจะทำบุญ
ยังไ้...? ให้คนเข้าหาแก่นสาร สาระเนื้อหา หลักธรรมให้...มากกว่านี้

เดี๋ยวนี้เฝ้าอาตมาทราบข่าวว่า...บางบ้านนี้ พุดกันง่าย ๆ พระเครื่องแทบจะกอง
เป็นซาก ไม่มีที่ที่จะวางแล้วเลย ไปงานหนึ่งก็ได้มา วัดก็แจกมา ไม่รู้จะทำไ้ได้มา
ก็รวม ๆ กอง บ้าน...แทบหักเลย นี่ซากของบุญที่ไปไ้ได้มา บางคนที่ทำบุญก็หวังไ้
ตรงนี้ด้วยนะ ถ้าไ้ไ้ตรงนี้นะ วัดนี้ ไม่มีของ ! ไม่มีอะไร ! **เดี๋ยวนี้ไม่รู้** นางกวัก
อะไรนี้ มันเป็นเหมือน...ตัวแทรก ตัวซาก เจ้าตัวแทรกเดี๋ยวค่อยว่าทีหลัง เอาตัวซาก
ก่อน ถ้าเรามัวสนใจเปลือกกระพี้ซากมาก ๆ แล้วเราจะลืมแก่น เราจะลืมเนื้อหาสาระ
มันน่าอนาถใจนะที่บอกว่า มันเหลือแต่ร่องรอย

เราไปดูอย่างบามิยัน (bamiyaan) พระพุทธรูปองค์ใหญ่นี้ เดี่ยวนี้เขาก็ยัง
พังเหลือแต่ซาก ถ้าไปดูบรมพุทโธ ที่อินโดนีเซีย นี่เป็นซากมโหฬาร ดูสิ ! เคยเป็น
เมืองที่รุ่งเรืองที่สุด กลับเหลือแต่...ซาก

บามิยันที่มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่พวก...? ที่เขาถูกฆ่าตายไปแล้ว **“บินลาติน”**
(Bin Laden) เขาเอาปืนใหญ่ถล่ม เหลือแต่ซาก และตอนนี้เขาก็กำลังจะคิดบูรณะ
กันใหม่อีกแล้ว ก็เสียเงินกันอีก **มันน่าอนาถใจ !** ที่เขาบอกว่างบประมาณ งบฯ ซ่อม
สร้างโบราณสถาน ศาสนสถานนี้ มันมากกว่างบฯ ที่จะให้เด็กไปปฏิบัติธรรมจำไ้
ว่า...อบต.มาเล่าให้อาตมาฟัง “เขาเขียนมาเลย หัวละ 9-10 บาท เท่านั้นเอง ที่จะให้
เด็กขึ้นรถไปวัด” แต่งบประมาณที่ไปซ่อมสร้างซากนั้นมากกว่า 100 เท่า ลองคิดดู !
เมื่อเทียบถึงเด็กนี้ สมมติว่า...เอาไหมวันวิสาขะนี้ จัดรางวัลแสนหนึ่งหรือห้าหมื่น
ให้เด็กมาตอบปัญหาเรื่องหลุดพ้น เรื่องชีวิตเปรียบเหมือนอะไร ? แล้วจะต้องดับ
ทุกข์ไ้ยังไ้ ? ไม่มีงบประมาณ ตรงนี้...ก็ไม่มี วัดไหนมีทุนจัด...ก็จัด ไม่มีทุน...ก็
ไม่จัด วัด...ก็เลยเป็น **“วัดตายซาก !”** วัดตอนนี้ โยมรู้เรื่องไหม..?

เดี๋ยวนี้ห้างเขาไหวทัน เขาคงสำรวจ วัดเหลือแต่ซากไม่มีกิจกรรมเคลื่อนไหว
อะไรเลย ก็เลยไปจัดที่ห้างเดอะมอลล์ เซ็นทรัลคนล้นหลาม

เมื่อคืนอาตมาไปเทศน์คนห้าพันที่...เซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ แต่... ! วัดนี้มากัน

แค่นี้ละ นี่ขนาดเป็นวัดที่ “วัดเคลื่อนไหว” นะวัดนี้ วัดมีกิจกรรมมีการเคลื่อนไหว
นี่ยัง...“ดูซิ ! เลื้อยไ้เหลือแต่ซาก” เลื้อยจะเป็นซากอยู่แล้ว...นั่งกันอยู่แค่นี้ “โยม !
สำหรับตัวพระองค์เองก็อย่าหาว่า ดูถูกดูหมิ่นกันเลย...เฝ้าซากศพ”

▶วัด/พระส่วนใหญ่ เดียวนี้ชอบ...ซากศพ

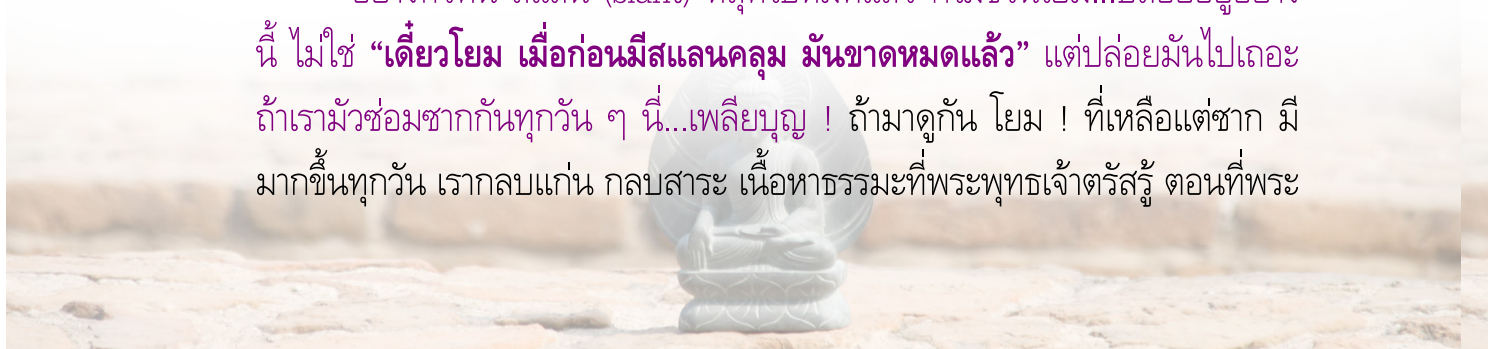
วัดทุกวัด เดียวนี้ชอบจัดทำกิจกรรม...
ซากศพ สร้างเมรุ สร้างอะไรรู้ไหม ? บาง
วัดมีศาลาสวดศพตั้ง 28 ศาลา แล้วก็พระ
สาละวน กับซากศพอยู่นั่นแหละ ! องค์
นี้ แล้วจัดไม่ถูกเรื่อง โยมดูข่าวไหม ?
เจ้าอาวาส ถูกตอ้ย ! เพราะจัดคิวสวด
ไปเอาวัดอื่นมา วัดตัวเองไม่เอา พระบอก

“กูจะอยู่เป็นซากไปทำไม !” เลยตอ้ย !...เจ้าอาวาส

วัดอาตมานี้ จะไม่ให้มีเมรุ จะไม่มีศาลาสวดศพ ให้พระเทศน์...สอนเด็ก
เดี๋ยวเด็กมาเข้าค่ายฯ ถ้ามีซากศพมานอน...เด็กเล็ก ๆ กลัวผี เขาอนไม่หลับ ๆ
เห็นมีพระเล่าให้ฟังว่า...วัดที่มีเมรุมีศพเยอะ ๆ นี่ เอาเด็กไปเข้าค่ายฯ เด็กนอนไม่
หลับ ร้องไห้แม่มารับ แต่พอมาวัดนี้ไม่มีซากศพ เด็กเขาก็ไม่กลัว เขาก็รับธรรมะ
ได้ ตอนนี่วัดนี้ ไม่ขับเคลื่อนอะไรเลย บางวัด ! รอเหมือน...กับรอตายซาก รอน้ำมัน
แล้วรอตายซากจะไม่กินน้ำมัน

แต่วัดตายซากนี้...กินน้ำมัน ชวนโยม ! ช่อมตะพีต...อันนั้นจะพังแล้วโยม
อันนั้นจะพังอีกแล้วโยม สร้างใหม่ก็ยังมี แต่ช่อมซากนี้...แย !

อย่างที่วัดนี้ สแลน (slant) หลุดไปหมดแล้ว ก็ไม่ชวนโยม...ปล่อยอยู่อย่าง
นี้ ไม่ใช่ “เดี๋ยวโยม เมื่อก่อนมีสแลนคลุม มั่นขาดหมดแล้ว” แต่ปล่อยมันไปเถอะ
ถ้าเราชั่วช่อมซากกันทุกวัน ๆ นี่...เพี้ยนบุญ ! ถ้ามาดูกัน โยม ! ที่เหลือแต่ซาก มี
มากขึ้นทุกวัน เรากลบแก่น กลบสาระ เนื้อหาธรรมะที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตอนที่พระ

พุทธเจ้าตรัสรู้ใหม่ ๆ นี่ “เรื่องซาก” แทบไม่มีเลยใช่ไหม ?

พูดกันแต่เรื่องหลุดพ้น เรื่องอริยมรรค คือ สมาธิ ปัญญา อริยสัจอะไรก็ปนกันอยู่แถมนั้นนั่นแหละ เพราะไม่มีถูกดิ่งไปเรื่องซาก ก็เลยทำให้ศาสนานี้ เป็นแก่น...แท้ ๆ เลย คนยุคนั้นถือว่า...โชคดี ! แต่เอาละยุคนี้ ก็ไม่ใช่เป็นทุกวัด ที่จะไปยุ่งกับซากศพบ้าง หรือไปยุ่งกับปั้นรูปหลวงปู่ หลวงพ่อ พอนาน ๆ ก็ทิ้งเป็นซากไป นี่แล้วเดี๋ยวนี้ เห็นขึ้นป้ายคัดเอาท์กันใหญ่ ๆ ชวนกันไปเผาซากกัน พอหลวงปู่ หลวงพ่อองค์ไหนมรณภาพลง เอาแล้วลูกศิษย์ ปั้นซากหลวงพ่อกัน ปลุกเสก...โยม ! ก็จงเข้าคิวกัน จนที่บ้านนับซากหลวงปู่...ไม่หมด ! ไม่ถ้วน !

นี่ ! ตกลงที่บ้านก็เก็บ แต่ซากหลวงปู่ หลวงพ่อกันนะ แล้วมีเขียนกันไว้บ้างไหมในบ้าน “กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โวย !” ถ้าได้หลวงพ่อกันนี้ องค์เดียวก็...อยู่มือละ เป็นชาวพุทธที่มีแก่น มีสาระ เขียนไว้สักองค์สิ ทำเป็นรูปหลวงพ่อกะไรก็ได้ ทำทางยิ้มๆหัวเราะ เหมือนตอนอาตมาปั้นเณรไว้ตรงนั้น พวกเด็กเขามาเล่น ไม่รู้ทำยังไง ! ทำซะคอหัก รูปเณรหัวเราะตรงนั้น เลยเหลือแต่ซากไปแล้วโยม “เราปั้นมาให้หัวเราะ” แล้วพอดีเด็กเขาชน เล่น...ซะคอหัก เลยต้องเก็บไว้เป็นซากไปแล้ว

นี่ ! อุตส่าห์เขียนไว้ดีนะ “กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โวย !” เดียวนี้ นี่มันเป็นเรื่องแปลก ! อาตมารู้สึกเขาแย่งซากกัน มากกว่าแย่งแก่นสารสาระ ไปเทศน์นะ คนฟังเยอะเยอะเลย เราอุตส่าห์เทศน์ตั้ง 2 ชั่วโมง แต่ประเดี๋ยว “พอเขาแจกพระเครื่อง” เขาเฮออกไปแย่งกันหมด มันแปลก ! แล้วก็มานั่งคิด “ใครเป็นซากกันแน่วะนี่ !” เรา...อยู่คนเดียว ! เขาไป...รุมกัน ไป...รับพระเครื่องกัน ก็เลยอัดอั้นลึกลับ จะต้องเทศน์เรื่องนี้ บันทึกลงเป็นเทพไว้ เผื่อใครจะเปิดที่วัดไหนละก็...เลือกเปิดก็แล้วกัน อย่า ! ไปเปิดที่เขาเก็บศพ ซากหลวงปู่ไว้ “เดี๋ยวก็โดน กระเทีบ ! ม้วนเทพแตก”

ต้องพยายามว่า เราจะค่อย ๆ ถอยห่างออกจากซาก แล้วก็เข้ามาหาแก่นสาร สารเหนือหาของธรรมะ ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ที่พระพุทธเจ้าวางพระศาสนาไว้ ท่านไม่ได้หวังที่จะวางไว้ที่...ซากเหล่านั้น

ที่นี้มาดูกันอีก ขยับมาอีกว่า ถ้าเรานี้ละ ! เราจะมีอะไรเป็นแทนพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์นี้ เราอย่าแทนแบบเป็น...ซาก ! กันมากนัก

เดี๋ยวนี้ ปั้นพระพุทธรูป...อย่างบางวัดนี้ ! ปั้นก็แทบจะไม่มี...ที่นี้ บางวัดนี้ มีเป็นหมื่นรูป บางวัด มีเป็นล้านรูป ปั้นพระพุทธรูปนี้ วัดเดียว !...ล้านรูป แล้วโยม

ลองคิดสิ หนัก ๆ เข้า ! “**พระพุทธรูปเจ้าอยู่หลังม่าน**” หรือมีอะไรก็ไม่รู้ มาบังข้างหน้าหมด จนในที่สุด ก็ค่อย ๆ กลบเนื้อหาสาระ แล้วพระพุทธรูปที่เป็นพุทธสรีระ ถูกปั้นเอามาบังเยอะ...ไปหมด

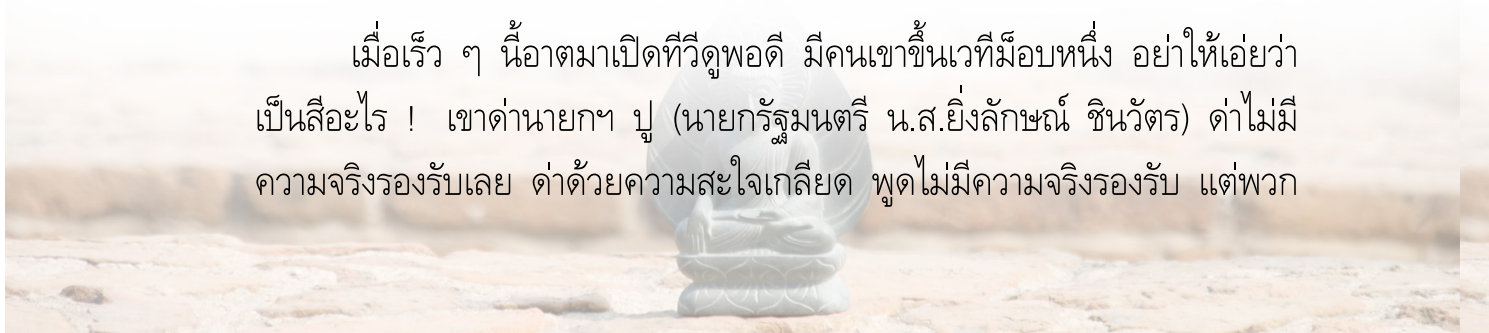
แต่พระพุทธรูปที่เป็นพุทธสภาวะ ที่ท่านตรัสว่า “**ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็น... ?**” (ธรรม) ผู้ใดเห็นเนื้อหนังท่าน เกาะจิ๋วไป ท่านบอก...ไม่เห็นธรรม ไม่เห็นเราหรอก

มีพระรูปหนึ่งชื่อ **พระวัชกาลิ** ที่ท่านบวชนี้ ! บวชเพราะสนใจพระรูป พระโหมพระพุทธรูปว่า “**งดงาม**” บวชตามดูพระรูปพระโหมตามไปดูหน้าพระพักตร์พระพุทธรูป เจ้า เรื่อยเลย หนัก ๆ พระพุทธรูปก็เลยตรัสว่า “**โย ธัมมัง ปัสสะติ โส มัง ปัสสะติ**” วัชกาลิ ! เธอไม่ได้เห็นเราหรอก ถึงจะเกาะชายจิ๋วไป เธอก็เห็นแต่เนื้อเน่า ๆ เรา แต่ไม่ได้เห็นเราหรอก ! นั่นหมายความว่าอย่างไร ?

► เนื้อหนังเป็นแค่ซาก

ขณะที่พระพุทธรูปยังทรงพระชนม์อยู่ ยังตรัส...เนื้อหนังนี้ ! ท่านยังตรัสว่า...นี้มันเป็นเพียงแค่ซาก ! ซากเราเดี๋ยวมันก็...? (สลาย) แต่เนื้อแก่น คือ “**เห็นธรรม**” ต้องเห็นธรรม คือเห็นธรรมว่า “อะไรมันเกิดขึ้น ตั้งอยู่ มันดับไป” ใช่ไหม ? **ลาก เลื่อมลาก ยศ เลื่อมยศ สรรเสริญนิทาน** แล้วก็...เดี๋ยวนี้ ! การนิทานมันก็แรงนะ

เมื่อเร็ว ๆ นี้อาตมาเปิดทีวีดูพอดิ มีคนเขาขึ้นเวทีมีอบหนึ่ง อย่าให้เอ่ยว่าเป็นลืออะไร ! เขาตำนานายกฯ ปู (นายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ด่าไม่มีความจริงรองรับเลย ด่าด้วยความสะใจเกลียด พุดไม่มีความจริงรองรับ แต่พวก

คนที่ฟัง ที่เขามีแนวเดียว เป็นแนวร่วมกัน เขาจะเฮกัน มีความสุขกัน

แต่เราก็รู้ว่าสัจจะความจริงของคนนี้ ไม่ได้เป็นดังที่เขาว่า ขอภัยนะ !
ข้าว...มีกระแสมายังไงไม่รู้ละ แต่ได้ยินเขาว่า...เขบอกว่า นายกะ บู นี่ รับไป
ปาฐกถา “งานข้าวไทย” แต่แล้วไม่ไป

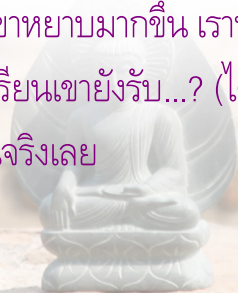
ส่วนคนที่ขึ้นพูดเขา ก็เลยบอกว่า...ใครรู้ไหม ! ว่านายกะ บู ไม่ไปงานปาฐกถา
ข้าวไทย อีกคนบอก **“ไม่รู้”** แล้วรู้ไหมไปไหน ? **“ไม่รู้”** คนนั้นบอกผมรู้ ขึ้นไปด่า
พรวด “ท่านไม่ไปนี่ เพราะท่านไม่เคยแตกข้าว ก็ไปพูดเรื่องข้าวไม่เป็น ก็เลยไม่ไป”

ถามว่า...คนไทยเกิดมาไม่เคยกินข้าว ทั้งมีลูกคนหนึ่งแล้วนี่ จะมีความ
จริง...รองรับสักนิดไหม ? เออ ! โลกใบนี้ ใครเกิดมาไม่เคยโดนนินทา...มีไหม ?
บางคนนี่ แค่ออกไปนี่ ไปนินทา...เอาตรงข้างหน้า เรื่องผิวดำนี่ นินทาจัง !
เดี๋ยวนี้...นี่ ! **เพราะฉะนั้น เราเกิดมา จะให้เขาชื่นชม...เราตลอดไม่ได้หรอก !**

เดี๋ยวนี้ ยศ ตำแหน่ง ลาก เลื่อมลาก สุขทุกข์ เราจะจัดการกับเรื่องอย่างนี้
กันยังไง ? ไม่ใช่...ได้มาก็เหลิงหลง ระวัง เสียไปก็ต้ออกชกตัวเขกหัว รำพึง รำพัน
รำให้ เหมือนกับคนเสียศูนย์เลย ชีวิตเราเนี่ยมันต้องมีสมดุล คือ...เรารับฝ่าย
ได้...ได้ เราก็ต้องรับฝ่ายเสีย...ได้

เขาโยนกระท้อน...เราก็รับได้ เขาโยนมังคุดมา...เราก็รับได้ ถ้าเขาโยนทุเรียน
ละ ! คน...รับ ๆ ทุเรียนได้ **“มีไหม ? ๆ” “มี”** โยมบางคนส่ายหน้าเพราะโยมไม่
เคยรับ ไม่ฝึกรับ ถ้าฝึกรับ...เอากะสอบบ้าง หรือว่าเขาใส่ถุงมือนะ เป็นถุงมือนะ
นะ เขาจะ “คว่ำ...รับ ๆ” มีที่เขา...โยนจากบนรถสิบล้อ เอามาใส่รถปิกอัพ เขาก็มา
ขายกัน หรือที่เขาโยนจากต้นลงมาเลย เขารับด้วยกระสอบ คนที่เขา...รับเป็น วัน
หนึ่งตัดหัวร้อยลูกไม่เคยด่า เขาลักนิด !

แต่คนเดี๋ยวนี้ ! เขาถูก **“โลกธรรม”** ดำเอา พอเวลาเลื่อมลาก เลื่อมยศ ถูก
เขานินทาก็...**เป็นทุกข์ !** เดิวนี้นะ เขาหยาบมากขึ้น เรายี่ ! จึงได้ฟัง คำด่า นินทา...
หยาบ ๆ ถ้าเรานี้ นึกถึงว่า...เขารับทุเรียนเขายังรับ...? (ได้) เรื่องหยาบ ๆ เรา ก็ควร
จะ...? **“รับได้”** ถ้าเขาด่าเรา...ไม่เป็นจริงเลย

ถ้าเขาด่าเรา...ลัทธินี้ ! เราดูทะเลียนบ้าน...เราชะหน่อยซิ เราไปขึ้น...(ทะเลียนลัทธิ) ไว้หรือเปล่า ? “เราก็คงได้ขึ้น” ก็จะได้ไม่ต้อง...เป็นทุกข์มากนัก !

►อย่าให้เป็น “คนทุกข์ง่าย แล้วสุขยาก”

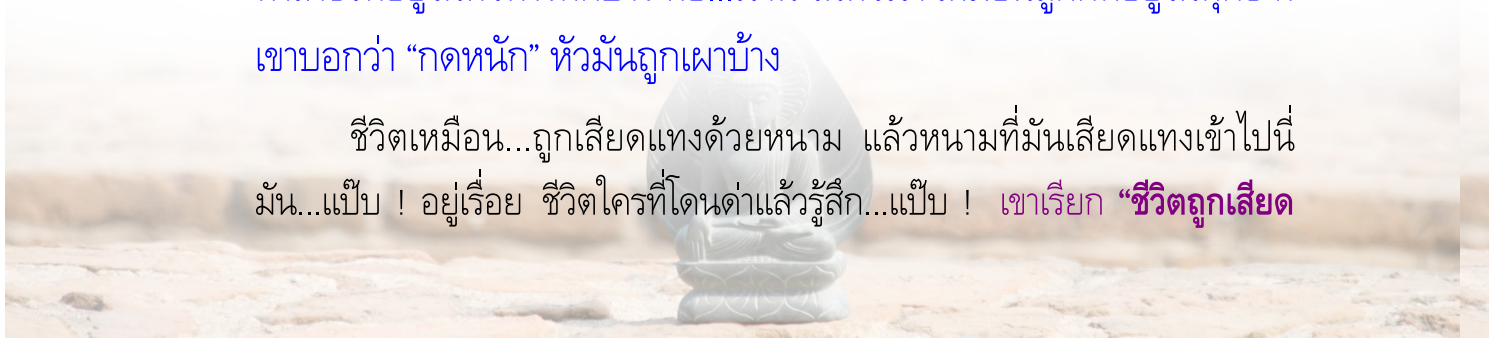
นี่ ! แล้วคนเรา...อย่าให้เป็น “คนทุกข์ง่าย แล้วสุขยาก” คนพวกนี้แหละ พออยู่แล้วนี่ “ทุกข์ง่าย ทุกข์เรื่อย ทุกข์ตะพึดตะพือ” เขาเรียก “มีชีวิตแต่ไม่มีชีวิต” คนพวกนี้ชีวิตเดินได้ แต่ว่าเหว เปลาเปลี่ยว เดียวดายซึมเศร้า กลัดกลุ้มคนอย่างนี้เขาเรียก “เหลือแต่ซากได้ไหม ?” คือ “เขามีชีวิต แต่ไม่มีชีวิต”

เพราะฉะนั้น เราเชื่อมโยงกัน ระหว่างเรากับศาสนา เราอย่า ! เป็นคนที่...เหลือ ! แต่ซาก เหลือ ! แต่ชีวิต ไม่มี...ชีวิต ไม่มี...ความร่าเริงแจ่มใสอะไรเลย ไม่มี...ปีติปราโมทย์อะไรเลย มีแต่...ความเหือดแห้ง โสกะ ปริเทวะ รำให้ตะพึดตะพือ นี่ก็คือ “พวกคนซาก” แล้วถ้ามีหลานเขามาพูดบ้างไหม ! “ยาย...นั่งเหงาอย่างนี้ ไกลจะเหลือแต่ซากแล้วนี่” หรือมีลูกหลานเขาเคยว่าบ้างไหม ! “ยาย...มีแต่ชีวิตไม่มีชีวิต” ต้องทำตัวให้เหมือนใครบ้าง ?

“ปู่เย็น” อายุ 105 ปี ไม่เคยอแง ลูกหลานไม่ดูแล ไม่เคยบ่นเคยว่า แก่ได้ รับฉายาว่า “เฒ่าพระนาง” นี่ ! เดียวนี้ พอ 50, 60 ปี ลูกหลานมารับข้างอแง ๆ เขาเรียก “เฒ่าทารก” แล้วเดี๋ยวนี้เฒ่าทารกเยอะ ! เฒ่าพระนาง...ไม่ค่อยมี แล้วพวกเราเนี่ย ถ้าแก่จะเป็นเฒ่าอะไร ? อยู่ให้มันมีสาระ แก่นสาระอะไรบ้าง ! ไม่ใช่...อยู่ไม่มีชีวิตชีวา ที่มีแต่ชีวิต...ไม่มีชีวา มันไม่สมดุลกัน

มาดูรายละเอียดเล็ก ๆ ลงไป ที่พระธรรม ก้อย่า ! เอาพระธรรมไปไว้แต่ที่คัมภีร์ จนกระทั่งสร้างพระไตรปิฎก กันเต็มไปเยอะเยอะหมด แต่ไม่ค้นหาเพชรที่อยู่ในห้วงคอกบ้าง คือ...เราเนี่ย ในหัวเรา เหมือนถูกกอดอยู่ในทุกข์ ที่เขาบอกว่า “กดหนัก” หัวมันถูกเผาบ้าง

ชีวิตเหมือน...ถูกเสียดแทงด้วยหนาม แล้วหนามที่มันเสียดแทงเข้าไปนี่ มัน...แป๊บ ! อยู่เรื่อย ชีวิตใครที่โดนด่าแล้วรู้สึก...แป๊บ ! เขาเรียก “ชีวิตถูกเสียด

แพง” ถ้าเราไม่เคะ ไม่บ่งออก เดินไปก็...แป๊บ ! เรื่อย แคเห็นหน้าเพื่อนบ้านที่ไม่ชอบหน้ากัน รู้สึก...แป๊บ ! เสียดแพง...แป๊บ ! ยิ่งเห็นอี่เมียน้อย ที่มาแย่งผัวกู...แป๊บ ! หรือเห็นกิ๊กแล้ว...แป๊บ ! เลยนะ ก็ไม่ไหว !

คนเรานี่...ถูกราคะเสียดแพง ถูกความหึงหวง เกลียดซังเสียดแพง นี่ท่านจึงบอก “ชีวิตเรามันเหมือนถูกเสียดแพง” แล้วที่เหมือน “ความมืดบอด” นี่ก็แย่ !

► ความมืดมิดทรมานสัตว์โลก

เอ็ดิสัน (Thomas Alva Edison) แกคงรำคาญความมืดใช้ไหม ? แกถึงได้คิดทำหลอดนีออน พอหลอดนีออนติดสว่าง แกมีความสุข แกคงสุขอยู่หลายวัน “สำเร็จแล้วกู สว่างแล้ว” คนก็ได้เอามาใช้ ก็ระลึกถึง คนทำคนแรก คือ **เอ็ดิสัน**

เพราะฉะนั้น เราจะอยู่ในมุมมืดเรื่อยเลย ไม่ออกมา...ให้เห็นหน้า เห็นตา เห็นแสงอะไรบ้าง ? ถ้าคนมีครบครัน แล้วถูกคร้วครอบ มืดอยู่ในนั้น ไม่ได้มุดมัวดมาเลย นี่ ! แม่ขาวนี่ ! มุดมาอยู่กี่วัน เดียวกลับไป โดนครอบใหม่ ก็ไม่เป็นไร ไม่มีใครเขาว่า แต่ขอ...ให้มุดออกมาบ้าง ไม่ใช่...มืดตืด ! ก็มืดไป ยินดีจะอยู่มืด ๆ ข้าเป็นคนชอบอยู่มุมมืด อย่างนี้ก็ไม่ไหวไม่ต้องเห็นแสง เห็นตะวันเลย แต่เห็นอะไรก็ไม่วิเศษเท่ากับ...เห็นกิเลสและความทุกข์ของตนเอง แล้วหาทางที่จะขจัด

จึงต้องมีความอยากขจัด ให้เหมือนกับ “คนถูกกด... (หัว) คนไฟไหม้... (หัว)” ถ้าเราอยู่ที่มืด เราต้องรู้สึกรำคาญ อึดอัด อยากจะไป...หาเทียน หาไฟฉาย หาสวิตช์ (switch) เมื่อเราเข้าไปในบ้านมืดนี้ ต้องนึกถึงอะไรก่อน ? “สวิตช์” กดแปะสว่าง ก็เห็นโน่นเห็นนี่เดินสบาย ชีวิตเรามีที่ไหนบ้างล่ะ ! มันเป็นสวิตช์ให้กับชีวิตเรา แล้วที่วัดสวนแก้ว พอเป็นสวิตช์ได้บ้างไหม ? โยมที่นั่งอยู่ที่นี้...คลำปุ่มถูกไหมนี่ ! คงได้ไปบ้างล่ะนะ ! ไม่ใช่มืดมา มืดไป จึงควรที่จะมืดมา แล้วก็สว่างไป

ถ้าดีกว่านั้น ก็ต้องสว่างมา แล้วก็...? (สว่างไป) คือ **เกิดมาในตระกูล**

ล้มมาทิวลิป พ่อแม่เป็นคนอยู่...ในศีล ในธรรม อยู่ในมุ้งสว้าง ลูกก็ไม่ต้องไป
เข้าคุกเข้าตาราง ตกนรกหมกมิด...อะไรอย่างนี้ ! เขาเรียก “สว้างมา แล้วก็สว้าง
ไป” อย่า ! อยู่ในมุ้งมิดตลอดชีวิต คนไม่เห็นธรรมเลยนี่ เขาเป็นคนมุ้งมิดแท้ ๆ
ไม่เห็นว่ “โลกใบนี้ ! มีได้ มีเสีย มีบวก มีลบ มีสมหวัง มีผิดหวัง มีแพ้ มีชนะ” เรา
ก็ต้องตั้งท่า เห็นมันให้ดี ซ้อมรับให้ดี

บางคนนี่ เขาซ้อมรับแต่ได้ แต่พอเสียไม่เคยซ้อมรับ เหมือนที่เคยบอก
แล้ว...ซ้อมรับปริญญา ซ้อมรับรางวัล ซ้อมรับเครื่องราช ซ้อมแล้ว ซ้อมอีก
แต่ความตายไม่เคยตั้งท่าซ้อมรับ ก็ตายไม่เป็นท่า ถูกความตายทับ เอาแบบเสีย
ท่า ตายแบบจิตใจไม่มีความสว้าง ถ้าต้องตายแบบ...อาม่า ที่แกจะตายแบบบอก
“จะมารับไปสุขาดีแล้วหรือ !” นี่ ! พวกลูกหลานก็นึกว่า “อาม่าพ่อ !” แต่อาม่า
กำลังบริกรรมว่า “อาม่าจะไปอยู่สุขาดี” จึงมีแต่นิมิตดี ๆ มาให้เห็น

ส่วนเจ้าพวกกัปปลา ดีโก้ กินเหล้านี้ มีนิมิตร้ายทั้งนั้น “ตาย...ก็ทุรนทุราย”
ตกลงว่า เราจะไม่ทำตัวของเรา...ให้มันเหลือแต่ซาก เหมือนซากรถ ซากอะไรพวก
นี้ มันก็ไม่มีประโยชน์เลย หรือซากบ้านซากเมืองปรักหักพัง...ก็ไม่มีประโยชน์เลย
เรามาสงใจ ที่จะหาเพชร ในหัวคางคกกันบ้าง ไม่ใช่...เห็นแต่ซากคางคก แล้วก็เกลียด

ส่วนพวกคนที่เกลียดวัด เกลียดศาสนา เพราะ...เห็นว่าไม่มี
ประโยชน์ ก็เขาไม่เห็นเพชรที่หัวคางคกเขาไม่ได้เห็นเพชรในศาสนา
ก็เลยไม่อยากจะเก็บซากไว้เพราะเห็นว่า วัดไม่ได้ทำประโยชน์อะไร...เป็น
ซาก ! ซึ่งก็เคยมีบางยุค เช่น ยุคคอมมิวนิสต์นี่ เขาอยากล้าง เผาวัด เผา

ดูพวกยุคเหมาเจ๋อตุงนี่ เจ้าพวกเรดการ์ด(Red Guards) เขาทำวัดร้างเป็น
ซากบานเลย ฮวงจู้ยอะไรนี่ เขาก็ไปทำพังหมด เขาบอก “ซากที่เกะกะ” ตายแล้วมา
เหลือเป็นซากเกะกะ จะปลูกอะไรกินก็ไม่ได้ ฮวงจู้ยใหญ่ ๆ เขาก็เผาหมด

เดี๋ยวนี้ก็ต้องรื้อฟื้นกันใหม่ ศาสนา ! เริ่มกลับไปรุ่งเรืองหลายประเทศ แล้ว
ที่ยุคคอมมิวนิสต์ เขาทำลายหมด แต่เขาทำลายแก่นสารสาระในใจไม่ได้ ถึงวัดวา

อารามร้างเป็นซากหมด แต่ใจที่มันยังเคยผูกพันกับเนื้อหาหลัก ๆ ของศาสนา...ก็ฟื้นขึ้นมาใหม่ ของเราก็คือเคยเป็นชาคนะ เมืองไทยนี่...เคยหมดไปที่ ต้องไปเอาจากศรีลังกามา เขาเรียก...ลังกาวงศ์ แล้วเขาก็เคยมาเอาจากเรา จึงมีสองคำว่า “สยามวงศ์” กับ “ลังกาวงศ์”

สมัยประเทศไทยยังชื่อว่า “สยามประเทศ” ของเขาหมด...ก็มาเอาของเรา ของเราหมด...ก็ไปเอาของเขา นี่ ! เราก็คงต้องระวังไว้ ไม่รู้...วัดนี้เมื่อไรจะกลับไปเหลือแต่ซาก วัดนี้เคยเป็นวัดร้างนะ ก็เท่ากับเคยเหลือแต่ซากมาที แล้วเราก็คงมาเปิดเผยเนื้อหาสาระกันใหม่ มาจัดเวทีบรรยายกันใหม่ ทำศาลากันใหม่ มาบรรยายหรือฟื้นฟูแก่นสาร สาระกันใหม่ เลยกลับมาได้อีก

อาตมาก็คิดว่า “กลับมาได้พอสมควร” จากวัดที่เคยเป็นซากมาแล้ว ร้างมาตั้ง 80-90 ปี แล้ววัดนี้ เพราะคนที่เขาอยู่แถวนี้...อายุแปดเก้าสิบปี เขาบอก “ฉันตั้งแต่เด็ก ๆ มา วิ่งเล่น ก็เห็นเป็นวัดร้าง ! เป็นซากวัด ! อยู่”

แต่เดี๋ยวนี้ก็ฟื้นขึ้นมา แต่ไม่นานมันก็คง...อาจจะเป็นอีกก็ได้ พออาตมาตายแล้ว เขาก็อาจจะปลุกเสกอะไร...กันเต็มวัด เจ้าอาวาสองค์ใหม่ไม่รู้ว่าจะมาแนวไหน ?

แล้วเดี๋ยวนี้ละ น่าตกใจ ! เขาบอกว่า...วัดไหน ถ้ามีเงินเยอะนะ มีรายได้ผลประโยชน์เยอะนะ ลูกหม้อของวัด ไม่มีสิทธิ์ได้ขึ้นเป็นเจ้าอาวาส เขาบอก...ข้างบนฝ่ายปกครองคณะสงฆ์ไม่รู้ยังงัย ! จะส่งพระแนวของเขามาคุมครองวัดและผลประโยชน์

อาตมาเลย เดี๋ยวนี้เตรียมใช้เงินให้หมดเลย ไม่ให้เหลือเลย พอเขามาสืบดู “ไม่มีเหลือ” ก็คงไม่มา วัดเหลือแต่ซาก แต่จะเอาเงินพิมพ์หนังสือ จะเอาเงินทำอะไรต่ออะไรให้สวยๆให้อ่านกัน เอาเก็บไว้เป็นสมบัติ...ประจำบ้าน สมบัติธรรมะที่เป็นอริยทรัพย์นี่...เอาไว้ที่บ้าน

ถ้าวัดไหนปล่อยให้ให้มีเงินเยอะ โยมเคยได้ยินข่าว ! วัดโสธรไหม ? ลูกหม้อที่วัดนั้นไม่ได้เป็น ส่งมาจากไหน...ก็ทะเลาะ ! เณรก็จุดประทัด...ไล่เจ้าอาวาส ไม่พอใจ ! ลูกหม้อ...ไม่ได้ขึ้น อย่างสมมติ วัดนี้ถ้ามีอะไร ! หรือมีเงินฝากสัก...พันล้าน อาจารย์เพิ่มไม่ได้ขึ้น ต้องที่อื่นมาแทน...คุณผลประโยชน์

นี่ ! แล้วศาสนาจะไม่เหลือแต่ซากหรือ ? เพราะไปห่วงแต่ลาภสักการะ ไปห่วงแต่เจ้าผลประโยชน์ที่เป็นเงิน เป็นทอง เขาก็เหมือนกับสนใจซาก ! แทนที่จะ “เออ ! จะได้สืบสานแนวทางนี้ วัดนี้ไม่มีเมรุ ก็อย่ามีเมรุต่อไป ให้เป็นวัดที่เปิดเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องธรรมะเรื่อย ๆ”

» ใช้เงินเป็น...ทางธรรมก็เป็นสุข

ประเดี๋ยวลักปีสองปีนี่ อาตมาสร้างอะไรนี้ให้เสร็จก็จะจัดให้เด็กมาตอบปัญหาธรรมะ จะให้รางวัลเขาเป็นแสนเลย ล่อใจเขา จ้างให้เด็กมาทำดี เหมือนอนาถบิณฑิกเศรษฐี ลูกไม่ไปวัด ลูกไม่ฟังธรรม ลูกไม่ชอบธรรมะเลย

อนาถบิณฑิกเศรษฐีผู้เป็นพ่อ “จ้างให้ลูกไปฟังเทศน์” จ้างเยอะด้วย แล้วลูกก็ฟังอย่างนั้นแหละ ฟังเอาสตางค์ ต่อมาท่านก็บอก “ต้องจดมาด้วย จำมาด้วย พระพุทธเจ้าท่านเทศน์อะไร ?” ก็ต้องไปจำมา หน้า ๆ เข้ามีศรัทธา...ไปเองเลย “ไม่เอาแล้วพ่อ...ค่าจ้าง” “ค่าจ้างของพ่อมันเป็น...กาก” “ฉันได้...สุขทิพย์แล้ว” แล้วก็นิมนต์พระพุทธเจ้ามาที่บ้าน ทำบุญเอง อาราธนาศีลเอง

อนาถบิณฑิกเศรษฐี...คุ่มเลย ! จ้างลูกให้เป็นคนดี เรามาจ้างเด็กให้เป็นเด็กดี ดีกว่าเอาเงินไปซ่อม...ซาก ! พุดไปอย่างนี้ เดียวเขา...เกลียดปาก เพราะเขาเสียใจ ได้ตั้งหลายร้อยล้าน นี่โยม ! เรามาให้เด็กเขาคิดว่า “พระพุทธเจ้าสอนอะไร ? และพระพุทธเจ้ามีแนวทางดับทุกข์อะไร ?” อย่างนี้...แก่มันจะได้ขึ้นมาแทนซาก ไม่เช่นนั้น...เราก็วนเวียนอยู่กับซาก แล้วก็มาบ่นนี่...“ทำไม ! ศาสนาไม่ช่วยประเทศไทย”

ทำไม ! ไม่ช่วย...

แม้แต่พิธีกรรมนี่นะ เดียวนี้ก็เหลือแต่ซากเยอะ “โยม ! รู้ไหมเวลาเขาแห่เทียนเข้าพรรษานะ อย่า ! ให้เอ๋ยจังหวัดไหนเลยนะ โยม ! ไปดูซิ ซากแห่เทียนเต็มวัด ปีเก่า ! ยังอยู่เลย พอปีใหม่ ! มา กลัวจะแพ้เขา เขาจะหาว่า “ไม่มีหัวใหม่” ก็สร้างอีกแบบหนึ่ง พอ 10 ปี ก็จอด...เป็นซาก !”

อาตมาเคยไปเห็นมาแล้ว “ซากแห่เทียน ซากรถชักพระ” อะไรพวกนี้ เป็นซากคาวัตเต็ม แต่เนื้อหาที่ได้ ไม่รู้ได้ไปตรงไหน ระหว่าง “แห่เทียน” กับ “แห่ธรรม” นี่เราจะเอาอะไร ? วัดนี้ไม่ได้แห่เทียนเข้าพรรษา แต่วันเข้าพรรษาเทศน์ธรรมกันใหญ่เลย อันไหน ! จะเป็นสาระ อันไหน ! ที่ทำแล้ว จะเหลือแต่ซาก

โยมเชื่อไหม ! บางวัดนี่นะ ต้องยืมสแตงค์ชาวบ้านมาลงขันกัน ให้คำจ้างช่างที่แกะเทียน ให้เป็นรูปอะไรที่สวย ๆ เสร็จแล้วจอดกินพื้นที่ในวัด...เป็นซาก !

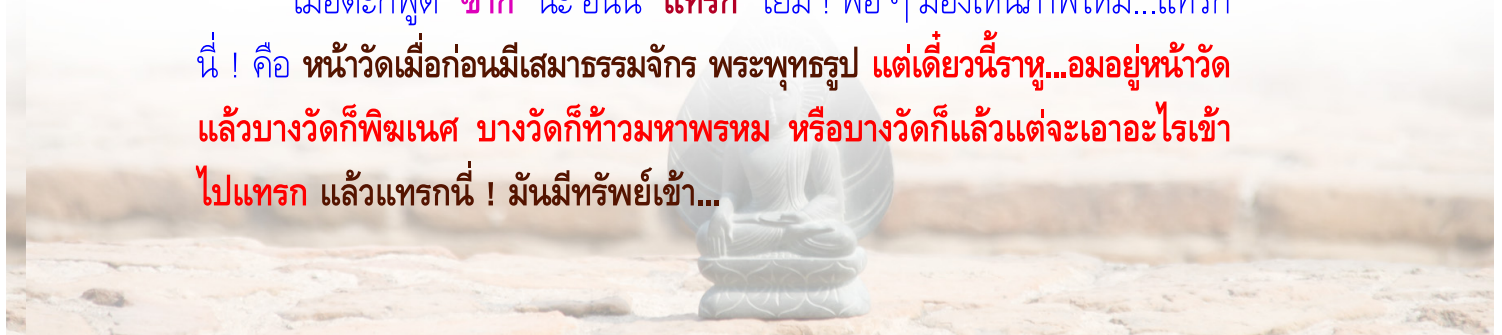
พูดแล้วก็เทปชุดนี้ ถ้าเปิดตอนหลังอาตมาตายได้ก็ดี เปิดตอนนี้ไม่รู้จะเหลือแต่ซากเร็วขึ้นไหมนะ มันขัดผลประโยชน์...เขาแรงมากนะนี่ แต่ว่า ถ้าไม่เปิดเผยบ้าง พวกเราก็มาวัด ก็ารู้กันแต่...ซาก ! แล้วจะบำรุงศาสนาแต่เรื่อง...ซาก ! พอหนัก ๆ เข้า เราจะได้อะไรจากการอยู่กับ...ซาก ! นี่ขอฝากไว้ช่วงคำว่า “ซาก”

► ความเชื่อที่ถูก...แทรก

ตอนนี้อย่าไปเติมอีกตัวคือคำว่า “แทรก”

ซากรถจอดเฉย ๆ นี่ ไม่ค่อยมีอันตราย แต่ถ้าเกิดมีงู หนู ตะขาบไปหลบแทรก ซ่อนตัวอยู่ในนั้น ถ้าเด็กเข้าไปเล่น ดีไม่ดีก็...? (อันตราย !) หรือมีคนเกิดเอาขยะสารพิษไปทิ้งไว้ใน...ซาก เมื่อมันแตกทะลักขึ้นมา ก็อันตราย !

เมื่อตะกี้พูด “ซาก” นะ อันนี้ “แทรก” โยม ! พอ ๆ มองเห็นภาพไหม...แทรกนี่ ! คือ หน้าวัดเมื่อก่อนมีเสมาธรรมจักร พระพุทธรูป แต่เดี๋ยวนี้ราหู...อมอยู่หน้าวัด แล้วบางวัดก็พินาศ บางวัดก็ท่วมมหาพรหม หรือบางวัดก็แล้วแต่จะเอาอะไรเข้าไปแทรก แล้วแทรกนี้ ! มันมีทรัพย์เข้า...

นี่เดี๋ยวนี้...เห็นป้ายขึ้นเยอะเลย “**ลวดโบสถ์**” ได้ลวดโบสถ์ แต่ไม่รอดจากความทุกข์ เดี่ยวนี้บางวัดถึงกับ...ติดโบสถ์ให้ลวดได้ **“เพี้ยนแม่แรงหัก...โบสถ์ทรุด ! ช่วยข้าสอง”** หวังให้คนเข้าไปลวดใต้โบสถ์ นี่คือ...เรื่องลวดที่แทรกวิมุตติที่เป็นแก่น แล้วมันจะกลบ คำว่า **“รอด ๆ”** ที่ลึกซึ้ง รอดที่เป็นแก่นสารสาระ เอามาลอด...ใต้โบสถ์ซะ หนัก ๆ เข้า คำว่า **“วิมุตติ”** หลุดรอด...มันจะไปไหน ? มันก็ถูกแทรกกลบหมด

พวกเราต้องคิด...ให้ลึก ต้องนึก...ให้กว้าง ต้องเป็นคนมี...วิสัยทัศน์บ้าง “มองไกล ใจกว้าง” “อย่า ! มองใกล้ใจแคบ ใจต่ำ” อย่างที่เขาว่า

ถามว่า **“ลวดใต้โบสถ์นี้”** เป็นพวกไฟต่ำหรือไฟสูง ? มันแรงไปอีกนะ ก็ **“ขอโทษ ! ถ้าใครไปลวดมา ขอโทษ ! พระพยอมขอโทษ ! ที่ทำให้ท่านเป็นทุกข์”** แต่ถ้าไปขึ้นเสาชิงช้าสวรรค์โน้น...ไฟสูง ไปขึ้นภูเขาทองโน้น ไปขึ้นพระบาทอะไรโน้น อย่างนั้น...ไฟสูงหน่อย เมื่อลงข้างล่างนี้...ไฟต่ำ ก็ลองคิดว่า พวกเราเป็นชาวพุทธ แล้วเรายังมา **“หลุด ๆ ลอด ๆ”** แบบเรื่อง **“โง่ ๆ”** เป็นความรอดของพวกปัญญาอ่อน หรือเป็นรอดแบบไสยศาสตร์

ประเดี๋ยววันหลังจะพูดเรื่องนี้ ระบิดสักที ว่า ชาวพุทธนี้ มันเป็นพุทธ หรือเป็นไสยศาสตร์ ซึ่งมีตัวแทรกเข้ามาเยอะเหลือเกินเวลานี้ อาตมาดูโทรทัศน์ เดี่ยวนี้นะ ก็มีแต่เรื่อง **ดูดวง ชวงจ้อยอะไร...ทำพิธีปิดรังควาน ปิดทุกข์ ตัดกรรม**

นี่ ! จนได้เรื่อง มีแม่ชีคนหนึ่งสอนเรื่อง **“กรรม”** ที่เอาพิธีกรรมมาแทรก ทำให้กับคนตัดกรรม ละกรรมไม่ได้ ตัวอย่างที่ต้องถอดแก้กรรมอะไร...นี่ เคยดูไหม ? ที่เป็นข่าว...อยู่พักหนึ่ง

► กอดเอาเงิน หรือกรรม (กำ)

มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นแม่ค้า นี่ก็...โง่ ! ให้เขามากอด แล้วจะต้องจ่ายให้เขาอีก...สองร้อย นี่ ! มันเพิ่มกรรม “นี่ ! ไม่ใช่กอดตัดกรรม” มีที่ไหน ? ในคัมภีร์เล่มไหน ! กอดตัดกรรม **“โสภณียายังดีกว่านะ พอถูกกอด เขาได้สตางค์”** ส่วนนี้ถูกเขากอดเสียสตางค์ให้เขา เพราะจ้างเขา มาทำพิธีช่วยกอด เขาว่า **“กอดแล้วเขาโอบ ! เอากรรมไป”** เขาสนุกกับเนื้อหนังเรานะซี มาอ้าง...กอดเอากรรมไป

นี่ ความคิด...บ้องตัน ! ไหนใคร...ไปเคยให้เขากอดแก้กรรมมาบ้าง ? ก็ขอ...อย่ามาวัดนี้เลย ! นี่เจ้าพวกนี้มัน คือ ตัวแทรก แล้วเดี๋ยวนี้วัดหลายวัด เอาเรื่อง **“แทรก”** เข้ามาเป็น บุญใหญ่ ๆ สิ่งที่มาแทรกในบุญใหญ่ นี่ ! น่าตกใจมาก...

ไปไหว้พระแก้ววัด ก็บอกว่า “บุญใหญ่”

ทอดกฐินวัดบางวัด ก็บอก “บุญใหญ่”

ตักบาตรพระหมิ่นองค์ ล้านองค์ ก็บอก “บุญใหญ่”

แต่บุญที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ **“ทำไม ! ไม่เอามาทบทวน”**

ทาน ศีล ภาวนา ก็ยังไม่...? (ใหญ่) เรายังไม่ถึง...ภาวนาใช้ไหม ! ที่เจริญเมตตาภาวนานี้...บุญมากกว่าให้ทาน มากกว่า...บริจาค แล้วถ้ายิ่งเจริญอนิจจสัญญา...ยังเป็นมหากุศล ไม่ต้องเสียสักบาทเลย ถ้าเราหมายรู้กับใจว่า **“เราจะไม่เที่ยง เราต้องทนอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ทรัพย์สมบัติที่มี มันไม่จากเรา เราก็ต้องจากมัน”**

ถ้าเราหมายรู้อยู่อย่างนี้ เราจะยึดติดอะไร ? เราจะต้องไปแบกอะไรไว้ ! เพราะเรารู้ว่า **“มันต้องจากเรา เราจากมัน”** เราก็เอามันมาเป็นเสบียงบุญอะไรง่ายขึ้น ไม่ต้องไปแบกทรัพย์อยู่ แต่แล้วก็ไม่โง่ทำงานหมดตัวนะ พวกที่สอนให้ทำหมดตัว แล้วพวกคนที่ทำหมดตัวนี้...ก็โง่ ! เรียก “หุ่ !” สอนกันอย่างนี้ “หุ่ !” มีเท่าไร...หุ่ !

ให้หมด ตัวอย่างโยมที่ จ.สุพรรณบุรี ถวาย ! ที่ดินวัดไม่พอ ถวาย ! บ้านอีก ตัวแก่ ไปถือศีลอยู่ในวัด “แทบอก...ไม่ได้กลับบ้าน” แต่ลืมไป...ลูกกับพ่อแม่อยู่บ้าน พ่อแม่กับลูก ก็...ดำเซ็ดเลย !

นี่ ! พวกอะไรที่แทรกเข้ามา...กลบซาก “เหลือ ! แต่ซากไม่พอ” ยังมีอะไรแทรกเข้ามาอีกนี่ มันสองซ้อนเลยทีนี่ 2 ดังที่ทำให้ ศาสนา...หมดกำลัง หมดความเข้มแข็งที่จะช่วยสังคม

เขาก็มาบ่นกันว่า “ทำไม ! ยาเสพติดเยอะ” ก็คือ เขาเกิดมา เขาไม่เคยรู้ เรื่อง แก่นเนื้อหาสาระ...คำสอน พอเขาไม่สนใจเรื่อง “วิมุตติ” เขาก็ไปสนใจ...เรื่อง ติด ในส่วนเรื่องหลุด...เขาไม่เอา คนติดยานี้แหละ “ทำไม ! ต้องเอามาบำบัด” เป็นเรานี้แหละ ดังแรกเราก็ผ่านแล้ว “ไม่อยากติด” เราไม่อยากติด ถ้าสมมติ “อาตมาติด...” อาตมาก็ต้องอยากหลุด ไม่ต้องให้เขาไปบำบัด

พวกนี้ต้องให้เขาไปบำบัด เอาไปติดคุก...ก็ยังไปติด...ต่อกันในคุกอีก และ เลย ! ตอนนี่ ละเลย ! ขยายกันในคุก ติดงอมแงมในคุก เขาช่วยกัน..ทั้งผู้คุม ทั้งอะไรกันนี้ แล้วก็ทุเรศมากนะ ! “น้องติด...พี่เอาไปส่ง พ่อติด...เมียเอาใส่ซ้อน อะไรกันไปส่งให้” เขา...อำนวยความสะดวก แต่ไม่อำนวยความสะดวก หลุด ส่วนพระศาสนาก็...ตาย ซาก ! เอาอะไรมา...แทรก จนทำแต่เรื่องที่แทรกแหละ ! ส่วนงานแท้ งานจริง ที่เป็นหน้าที่ของพระนี่....? หน้าที่ของพระก็ คือ “ประกาศ ชวนกันหลุดพ้น”

ไม่ใช่ไปทำไสยศาสตร์ให้เขาติดงอมแงม

ไม่ใช่ไปสร้างอะไรวิปริตกรรม ที่เป็นเรื่องตดกรรมตดวิบาก

โยม ! จำนิกรได้ไหม ? นั่นแหละ ! คือ เจ้าตำรับตดกรรม แต่แล้วแกก็...รับกรรมติดคุกอยู่ตั้งหลายปี แกตดกรรม...ให้คนอื่น ผู้คนนี่ ! หลงนิกรเยอะยุคนั้น แกก็เคยมาที่วัดอาตมา “จะมาขอทำพิธีตดกรรมให้...” ที่วัดนี้...ไม่เอา ไม่อยากให้เรื่องพวกนี้มาแทรก เดี่ยววัดจะเหลือแต่...ซาก !

ถ้าอาตมานะ ! ลองทำเรื่องนี้ไม่กี่ที พวกสวนโมกข์ดำตายเลย...เสียสถาบัน

ไปอยู่แหล่งตักศิลา มา ดันพาเรื่องแทรกอะไรเข้ามา ตอนนั้นอาตมาเกือบตายแน่ ! โดนที่สวนโมกข์ดำ ตอนที่ไม่มีใครไม่รู้สร้างรูปกวนอิมมาให้ “โยม ! จำได้ ไหม ?” ที่ไว้ฝั่งกระโน้นนะ โอโฮ ! พวกสวนโมกข์บอก **“พระพยอม...เปลี่ยนไป !”**

แล้วตอนที่เขาเอารูปหลวงพ่โตมา จำได้ไหม ? ที่อยู่บนศาลา ทำรูปหลวงพ่โตปากขยับได้ แล้วเขาก็เปิดเสียงสวดมนต์ออกมาเป็นเทป เขาจะอาศัยอาตมาหา กิน พอคนไปไหว้ทำบุญหยอด...เขาก็เอาสตางค์

► ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาอ้อนวอน

อาตมาตอนแรกอยากจะให้ เออ ! เอาอย่างนี้ได้ไหม ? ยืมปากหลวงพ่โตนี่นะ...เอาธรรมะพูดสอนใครมาราบนี้ **“อย่ามาอ้อนวอน มาบน” “ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาอ้อนวอน”**

นี่ ! เดี่ยวนี้เรื่องอ้อนวอนมันแทรกจน คำว่า **“อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ”** นี่แบบ ! หายไปเลย พอมีอะไรที่ศักดิ์สิทธิ์...เขาจะอ้อนวอนกันเลย

มีคำกล่าว คำหนึ่ง เป็นของปราชญ์ทางศาสนา กล่าวว่า **“ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ ในโลกนี้ จะอำนวยความสะดวกให้มาก เท่ากับความเพียรของเรา”**

ที่เขาบอกว่า... **“ความพยายามอยู่ที่ไหน ! ความสำเร็จ...อยู่ที่นั่น”** ไม่ใช่... ความสำเร็จอยู่ที่ไหน ! เพราะสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาล แต่พวกเรานี้ มัวซึมซับกับสิ่งที่เข้ามา...แทรก ๆ ๆ ก็เลยหวังจะพึ่ง แต่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พออ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แล้วก็นอนหมดความเพียร มันก็เลยเสร็จเลย ! **“เป็นเหยื่อของพวกขายสิ่งศักดิ์สิทธิ์”** ฉะนั้น เป็นชาวพุทธ ระวัง ! เรื่อง **“แทรก”** ที่เขาทำ....แทรก ๆ ซากเข้ามา

อาตมาบางที ก็แทรกซ้อนแทรก **“แกลิ่ง !...แก้ทางแทรก”** ตอนนั้นเขาทำอะไร ? จตุคามรามเทพ อู้อู ! กำลังขาขึ้นเลย อาตมาก็คุยกับหลวงพ่ปัญญา บอกหลวงพ่...เดี๋ยวนี้พระพุทธรูปเจ้าเราจะแย่งแล้วนะนี่ เขาสร้างอะไรบังพระพุทธรูปเจ้า แทรกเข้ามาในวัดพระพุทธรูปเจ้าเยอะไปหมด ทำไงดีหลวงพ่ ! หลวงพ่บอกว่า “ยัง

หนุ่มยังแน่น ส่วนเรามาแก่แล้ว คิดบ้างสิ ! ทำอะไรก็ทำไปสิ !”

อาตมาก็เลย...ปึ้ง ! ไอเดีย (idea) ทำขนมจตุคามก็...ดัง ! “ของเขาเขวนคอ
ของเรากลืนเข้าคอ” ก็แก้แค้นกัน เขาแทรกมา...เราก็แทรกไป อาตมาก็โดนตำ พวก
นครา บอก... “อิ ! พระองค์นี้ไอ้ตัวลัษณ” ทำให้คนเขาลัษณเรื่องจตุคาม เขาโกรธ !
พออาตมาทำไม่นานนะ จตุคามก็ขายลง...ปุด ! ต้องเอาไปทิ้งข้างถนนเป็นแสน ๆ องค์

**บัดนี้จตุคามก็กลายเป็น...ซาก ! เพราะบังอาจเข้ามาแทรกในพุทธ
ศาสนา แต่แล้วก็ถูกตัดไปเป็นซาก แต่ยุคนั้นชาวพุทธ...หลงไปกับสิ่ง
ที่เข้ามาแทรกเยอะเลย ก็อยากให้พวกเราฉลาดพวกนี้**

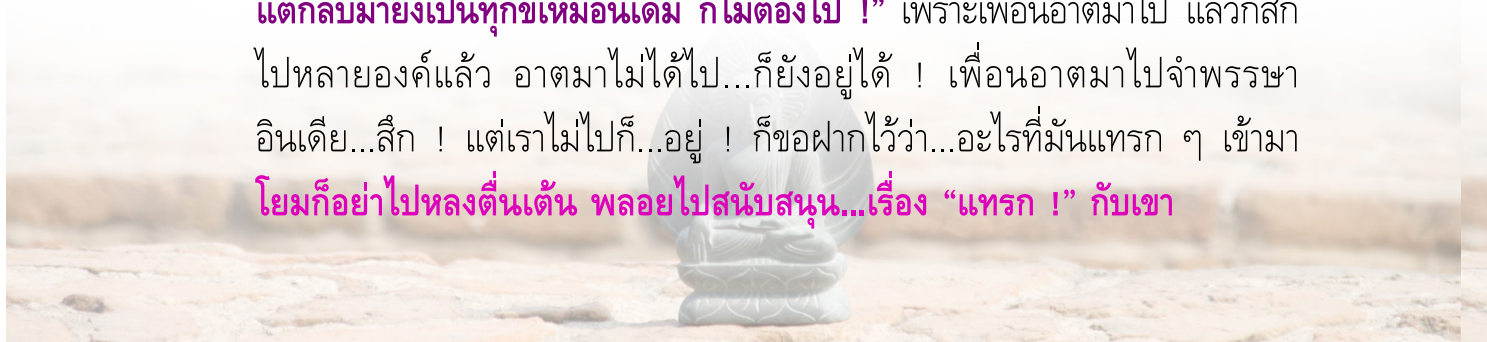

ถ้ามาวัดนี้ แล้วโยมฉลาดกลับไป อาตมาก็มีความสุข ถ้าเห็นโยมไป
นั่ง เวียนเดินรอบซากอะไรกันละก็...ตามใจเถอะ ! แต่อาตมาไม่ไป
เพราะว่า ทุกข์ที่เมืองไทยก็ควรจะดับทุกข์ที่...? (เมืองไทย) แต่ถ้าองค์
ไหนไป ท่านไป...ก็ขอให้ท่านไปทำประโยชน์ ก็แล้วกัน ไปเฝ้าซากด้วย

ก็รู้จักกับ ท่านเจ้าคุณพระราชาธรรมาจารย์ (วิริยฤทธิ์ วิริยฤทธิ์) ชวนอาตมา
ตั้งหลายปีแล้ว **“ไปสักทีสิ ! ๆ บ้านเกิดเมืองนอนพระพุทธเจ้า”** อะไร
อย่างนี้ ! ท่านก็พูดจูงใจดีละนะ แต่เราก็นั่งคิดดู **“คนในเมืองไทยก็มี
ทุกข์เยอะ...ทุกข์ไม่มีที่ดิน ทุกข์ที่ไม่มีที่อยู่อาศัย ทุกข์ที่ไม่มีที่ทำกิน ทุกข์
ไม่มีงานทำ ทุกข์ไม่มีเงินใช้ เราช่วยดับทุกข์คนไทยที่นี่ดีกว่า”** ก็คิดอย่าง

นี้ ! ก็เลยไม่ไป

เจ้าของท้าวอินเดีย อย่าให้เอ๋ยชื่อเลย ชวนอาตมาตั้งหลายรอบ พันเอก
อะไร ! ที่จัดรายการพุทธประวัติ เสียชีวิตไปแล้ว มาชวนอาตมาตั้งหลายเที่ยว แต่
แปลก ! อาตมาไม่นึกอยากไปเลย หลังจากฟังหลวงพ่อกุศลทาสพูดว่า **“ไปไหว้ซาก
แต่กลับมายังเป็นทุกข์เหมือนเดิม ก็ไม่ต้องไป !”** เพราะเพื่อนอาตมาไป แล้วก็สึก
ไปหลายองค์แล้ว อาตมาไม่ได้ไป...ก็ยังไม่ได้อยู่ ! เพื่อนอาตมาไปจำพรรษา
อินเดีย...สึก ! แต่เราไม่ไปก็...อยู่ ! ก็ขอฝากไว้ว่า...อะไรที่มันแทรก ๆ เข้ามา
โยมก็อย่าไปหลงตื่นเต้น พลอยไปสนับสนุน...เรื่อง “แทรก !” กับเขา

เดี๋ยวนี้บางวัดโยมไปดูสิสัญลักษณ์นะ แทบไม่เป็นพุทธเลย บัณรูปอะไรก็ไม่รู้...พิมเนศ ทำมหาพรหม ราชูเต็มไปหมดเลย ก็ของแทรกทั้งนั้นนะ พอแทรกเข้ามา แล้วโยมก็ไปรับ ก็กลับทับ...กลายเป็น “แทรก ! ในซาก !” อย่างที่บอกแล้ว “ซากถมึง หนู ตะขบเข้าไปอยู่ ก็หมิ่นเหม่อันตราย” แม้แต่ร่างกายเรา ถ้ามีเนื้องอกแทรกเข้ามาก็...แย่ !

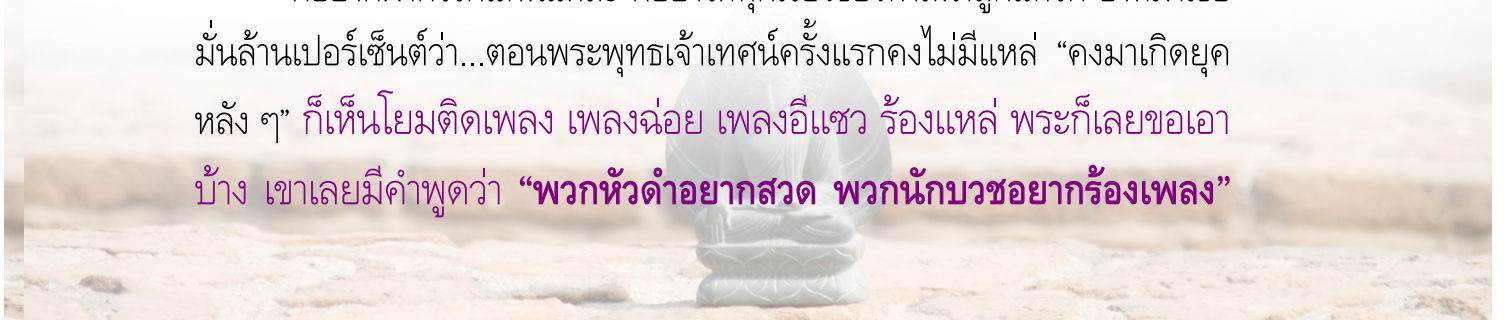
พระพุทธเจ้าท่านก็เปรียบว่า...กลองเก่านี้ พอตีไปนาน ๆ เนื้อไม้มันผุ เขาก็เอาไม้ดีตอกเป็นหมันเข้าไป มันผุตรงไหน...ก็ตอกเป็นหมันเข้าไป นาน ๆ เข้าก็เลย “เนื้อกลองเดิมหาย” คำสอนดั้งเดิมนี้ เดี่ยวนี้หายไปเยอะ ! ชาวพุทธที่ปฏิบัติเป็นแบบเดิม ๆ นี่หายไปเยอะ ! เรื่องเทศน์ก็มี...แทรก !

โยม ! เดี่ยวนี้นิยมให้พระเทศน์...ร้องแหล่ เดี่ยวนี้บางวัดนะ แหล่อย่างเดียว ไม่พอนะ มีตึง!...ตุ้ม ! ตึง !...ตุ้ม ! เอาพระเป็นทั้งดนตรี เล่น ! เสียง...แล้วก็ตึง !...ตุ้ม ! ตึง !...ตุ้ม ! โยมละชอบ...โดยเฉพาะพวกคนแก่ ๆ อาตมาไปเทศน์ “คุณพระพยอม ! แหล่สักหน่อยซิ” บอกโยม “ให้กัณฑ์เทศน์ล้านหนึ่งก็ไม่...” โยม ! ว่า พวกเรื่องแหล่นี้ เป็นเรื่องแทรกมาทีหลัง หรือมีตั้งแต่ครั้งพุทธกาล

พระพุทธเจ้าแหล่ไหม ? (ไม่) สาธุ ! มีความรู้อย่างนี้กันบ้าง เราจะไม่โดนของแทรกเขาหลอก ! ของที่จริง ! มันก็ยังมีของปลอมมาแทรกขาย จริงไหม ?

อย่างที่ เลดี้ กาก้า (Lady Gaga) เขาพูดเจ็บปวดนะ “เขาจะมาซื้อนาฬิกาขี้หอดังเมืองเรา เพราะมีปลอมเยอะ” เขาก็พูดให้เสียหายประเทศ ที่จริงนักการเมืองนักอะไรก็ตาม หรือสถาบันต่าง ๆ มันก็ค่อย ๆ มีอะไรมาแทรกขึ้นเรื่อย ๆ แทรกไปจนกระทั่งเนื้อหาเก่ามันหมด

ก็อยากฝากไว้ก็แค่นี้แหละ ก็อย่าให้ทุกเรื่องของศาสนาถูกแทรก อาตมาเชื่อมั่นล้านเปอร์เซ็นต์ว่า...ตอนพระพุทธเจ้าเทศน์ครั้งแรกคงไม่มีแหล่ “คงมาเกิดยุคหลัง ๆ” ก็เห็นโยมติดเพลง เพลงน้อย เพลงอื้อแซว ร้องแหล่ พระก็เลยขอเอาบ้าง เขาเลยมีคำพูดว่า “พวกหัวดำอยากสวด พวกนักบวชอยากร้องเพลง”

ก็เือนแข่งกับไผพจนั (เพชรสุพรรณ)

แล้วพวกชาวบ้านนี่แปลกนะ ! พงานศพลมัยเกำมีนะ...พอพระสวดกลับ
วัดแล้วชาวบ้านสวดเอง “เอิง พรำ ๆ ๆ” ก็ตีทุบ ๆ ตาลปัตรไปด้วย เมาด้วย นี่ ! เขา
ถึงบอก **“พวกหัวดำอยากสวด พวกหัวน้กบวช (พวกหัวโล้น) ดัน ! ยากร้องเพลง”**

เดี๋ยวนีมีจริง ๆ เลย อาตมาวันนั้นผ่านไปมีเสียงตึง !...ตุ้ม ! ตึง!...ตุ้ม !
เดี๋ย ๆ ก็แหล่ พอแหล่ แล้วก็เรียไรเงิน ชูชกตีเจ้าสองกุมาร แล้วก็ให้เจ้าสองกุมาร
เหียวเดินถือขัน “ช่วยไถ่ตัวหน่อย !” ตกลงทั้งหมดเวลา 2 ชั่วโมง...ไม่ได้สาระอะไร
กันเลย พวกเรื่อง **“แทรก !”** ก็เข้ามาสนุกชะเยอะ แล้วเดี๋ยวนีนี้ วัด
นี้ก็เอาแต่เรื่องแทรก ตัวอย่างงานประจำปี ไปดูเถอะ ! มันแทรก
เข้าไปเต็มวัดหมด มหรสพ...อะไรต่ออะไร !

เมื่อก่อนนี่เขาอาจจะมีลิเกลักอย่าง เดี๋ยวนี ! การละเล่นมีก็อย่าง ? บางวัดเขา
จะแข่งกัน “วัดนี้มีอย่างเดี๋ยวเหลอ ! ลิเก...ไม่ทันสมัย” ต้องมีคอนเสิร์ต (concert)
มีแทรกเข้าไปหมด **“สนุก ! แทรกเข้าไปจนวัด...ไม่มีความสงบเหลือเลย”**

นี่ ! มันก็ค่อย ๆ แทรกเข้าไป ๆ โยม ! ไปคิดเอาเองก็แล้วกัน...หัวอยู่มาตั้ง
ปานนี้แล้ว “คิดเองไม่ออกก็...” ก็ปล่อยให้มันแทรกเข้าไปเถอะ ! ก็ต้องขออวยพร
“ให้ทุกคนให้รู้ทัน...ต่อซาก ต่อแก่น ให้รู้ทันต่อแทรก...” ของเดิม เนื้อเดิมคืออะไร ?

ของแทรกเข้ามาใหม่...ควรคัด ควรแยก อย่างไหน ? ใช้ได้ ! อย่างไหน ?
ใช้ไม่ได้ ! ขอให้มีนิสัย...คนร่อนแร่ ร่อนไปเจอดิน เจอหิน เจอทรายก็ทิ้งไป ถ้าเป็น
เพชรเป็นพลอย ถึงแม้จะเป็นเพชรอยู่ในหัวคางคก ก็ต้องเลือกเก็บไว้ เพื่อจะได้เอา
ประดับความงามให้กับความเป็นพุทธบริษัท

พุทธบริษัทจะงามที่สุด ! ถ้ากิริยามารยาท...งาม ! ความ
สงบเยือกเย็น...เป็นความงาม ความรอบรู้ ความฉลาด ปัญญา...
เป็นความงาม ขอให้งามทั้ง 3 อย่างเหล่านี้ จงมาประดับชีวิตทุกท่าน ที่มาพึ่งเทศน์
ฟังธรรมในวันนี้ ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.

